

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Studijní program: B4106 Zemědělská specializace

Studijní obor: Pozemkové úpravy a převody nemovitostí

Zadávací katedra: Katedra krajinného managementu

Vedoucí katedry: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Příprava pro projektování komplexních pozemkových úprav

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.

Autor bakalářské práce: Eva Koubková

České Budějovice, 2019

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Eva KOUBKOVÁ**
Osobní číslo: **Z16053**
Studijní program: **B4106 Zemědělská specializace**
Studijní obor: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**
Název tématu: **Příprava pro projektování komplexních pozemkových úprav**
Zadávací katedra: **Katedra krajinného managementu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Zpracování relevantní literární rešerše.
Výběr území pro zpracování práce.
Shromáždění podkladů pro provedení pozemkových úprav.
Zpracování průzkumových a přípravných prací na zvolené lokalitě v rozsahu předepsaném zákonem o pozemkových úpravách.
Vyhodnocení zjištěných problémů zvolené lokality.
Zhodnocení dalšího postupu prací při následném projektování komplexních pozemkových úprav.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **30 stran textu**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

ČÚOP. 1994. Metodika mapování přírody a krajiny. Praha: Český ústav ochrany přírody. 65 s. .
DOLEŽAL, P., PAVLÍK, M., STRÍTECKÝ, L., DUMBROVSKÝ, M., MARTÉNEK, J. 2017. Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Praha: Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad. 173 s. .
LÖW, J., MÍCHAL, I. 2003. Krajinný ráz. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce. 551 s. ISBN 80-86386-27-9. .
MADĚRA, P., ZIMOVA, E. (Eds). 2005. Metodické postupy projektování lokálního ÚSES. Brno: Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie LDF MZLU v Brně a Löw a spol. 277 s. .
PELLANTOVÁ, J. 1994. Metodika mapování krajiny pro potřeby ochrany přírody a krajiny ve smyslu zákona ČNR 114/92 Sb. Praha: Český ústav ochrany přírody. 34 s. .
SKLENIČKA, P. 2003. Základy krajinného plánování. Praha: Naděžda Skleničková. 321 s. ISBN 80-903206-1-9. .
Časopisy Landscape and Urban Planning, Land Use Policy, Landcape Ecology, Urbanismus, Pozemkové úpravy .

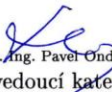
Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jana Moravcová, Ph.D.**
Katedra krajinného managementu

Datum zadání bakalářské práce: **19. března 2018**

Termín odevzdání bakalářské práce: **15. dubna 2019**

prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc., dr. h. c.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚLSKÁ FAKULTA
studijní oddělení
Studentská 1668, 370 05 Česká Budějovice

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 19. března 2018

Prohlášení autora bakalářské práce

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Zemědělskou fakultou - elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 15. 4. 2019

.....
Eva Koubková

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí bakalářské práce paní Ing. Janě Moravcové, Ph.D. Děkuji za odborné vedení mé práce, ochotu a cenné rady. Dále bych ráda poděkovala mé rodině za podporu při studiu.

Abstrakt

Tato bakalářská práce je zaměřena na provedení průzkumových prací, které by sloužily jako podklad pro případnou komplexní pozemkovou úpravu v řešeném území. Pro zpracování jsem si zvolila katastrální území Lhota pod Horami, kraj Jihočeský.

V první části, kterou je literární rešerše, jsou popsány základní informace o pozemkových úpravách. Druhá část je věnována obecným informacím o území, informacím o průzkumu a použitém softwaru. Ve třetí části je v souladu s metodickým návodem zpracovaným doc. Dr. Ing. Petrem Doležalem a kolektivem z roku 2017 popsán návod, jak průzkumové práce vypracovat.

Poslední část, která je částí praktickou, obsahuje zjištěné informace o řešeném katastrálním území. Na konci této části je uvedeno shrnutí zjištěných poznatků.

Klíčová slova: pozemková úprava, katastrální území Lhota pod Horami, průzkumové práce

Abstract

This bachelor thesis aims to undertake research, which could serve as a basis for complex land consolidation within a specific territory. For this bachelor thesis, I chose the cadastral territory of Lhota pod Horami, the South Bohemian Region.

The first part of the thesis consists of literary research and includes basic information about land consolidation. The second part deals with general information about the chosen territory, the research process and about the used software. The third part includes a manual, which describes, how to undertake the research works (in accordance with the manual by doc. Dr. Ing. Petr Doležal and his team of authors, 2017).

The final part of the thesis is a practical part. It contains information that was found out about the cadastral territory and concludes with a summary of these findings.

Keywords: land consolidation, the cadastral territory of Lhota pod Horami, research works

Obsah

1 Úvod	10
2 Literární rešerše	11
2.1 Historie pozemkových úprav	11
2.2 Pozemkové úpravy v České republice	13
2.2.1 Definice pozemkových úprav	13
2.2.2 Formy pozemkových úprav	14
2.2.3 Postup komplexních pozemkových úprav	15
2.2.4 Cíle a výsledky pozemkových úprav	15
2.2.5 Účastníci pozemkových úprav	16
2.2.6 Obvod pozemkových úprav	16
2.2.7 Úvodní jednání	17
2.2.8 Sbor zástupců	17
2.2.9 Podrobný průzkum terénu a jeho vyhodnocení	18
2.2.10 Soupis nároků vlastníků	19
2.2.11 Plán společných zařízení	19
2.2.12 Návrh nového uspořádání pozemků	23
2.3 Pozemkové úpravy mimo hranice České republiky	23
2.3.1 Slovensko	23
2.3.2 Bavorsko	24
2.3.3 Polsko	24
3 Materiál	25
3.1 Katastrální území Lhota pod Horami	25
3.1.1 Historie	28
4 Cíl práce	29
5 Metody	30
5.1 Terénní průzkum	30
5.2 Software	30
5.3 Charakteristika přírodních podmínek	30
5.3.1 Klimatické poměry	30
5.3.2 Hydrologické poměry	32
5.3.3 Geologické a půdní poměry	32
5.4 Hospodářské využití území, vliv na životní prostředí	33

5.5	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů.....	33
5.5.1	Dopravní systém	33
5.5.2	Ochrana půdy.....	34
5.5.3	Poměry v oblasti vod	35
5.5.4	Krajina a příroda	35
6	Výsledky a diskuze	38
6.1	Charakteristika přírodních podmínek.....	38
6.1.1	Klimatické poměry	38
6.1.2	Hydrologické poměry.....	41
6.1.3	Geologické a půdní poměry.....	42
6.2	Hospodářské využití území.....	48
6.3	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů.....	56
6.3.1	Dopravní systém	56
6.3.2	Ochrana půdy.....	63
6.3.3	Poměry v oblasti vod	65
6.3.4	Krajina a příroda	71
6.4	Shrnutí	80
7	Závěr.....	81
8	Zdroje.....	85
8.1	Seznam použité literatury	85
8.2	Seznam použitých zákonů a vyhlášek.....	91
8.3	Seznam použitých internetových zdrojů	92
9	Seznam obrázků a tabulek	94
9.1	Seznam obrázků.....	94
9.2	Seznam tabulek.....	95
10	Přílohy.....	96

1 Úvod

Cílem této bakalářské práce je provést adekvátní průzkum zvoleného katastrálního území. Tento průzkum by měl být jedním z výchozích podkladů pro komplexní pozemkovou úpravu v řešeném katastrálním území. Pro svou práci jsem si zvolila katastrální území Lhota pod Horami. Obec Lhota pod Horami leží přibližně 2,5 km jihozápadně od obce Temelín.

Práce je rozdělena na několik částí. První částí je literární rešerše, zde bude uvedena historie, definice, formy, postup a výsledky pozemkových úprav. Dále budou zmíněny informace o účastnících, obvodu pozemkových úprav, úvodním jednání, sboru zástupců, podrobném průzkumu terénu, soupisu nároků, plánu společných zařízení, návrhu nového uspořádání pozemků a pozemkových úpravách ve světě.

Další část bude věnována seznámení s řešeným katastrálním územím. Krátce bude uvedena zmínka o historii, o katastrálním území obecně, o provedeném průzkumu v zájmovém katastrálním území a o použitém softwaru.

Ve třetí části bude uveden metodický postup pro vypracování průzkumových prací, který je v souladu s platnou metodikou zpracovanou doc. Dr. Ing. Petrem Doležalem a kolektivem z roku 2017.

Poté se přistoupí k praktické části, kde bude podle daného metodického postupu popsána a zhodnocena charakteristika přírodních podmínek, hospodářské využití území, dopravní systém, ochrana půdy, poměry v oblasti vod a krajina s přírodou v daném katastrálním území.

2 Literární rešerše

2.1 Historie pozemkových úprav

První zmínky o záměrné reorganizaci půdního fondu lze nalézt již ve starověkém Babylonu a Egyptě. Historická literatura zmiňuje první písemné právní a technické údaje o jednotném a rozsáhlém uspořádání zemědělských pozemků z období starověkého Říma (Maršíková a Maršík, 2007).

V našich zemích je první účelné plánování nové organizace zemědělského půdního fondu a zemědělské zástavby zmiňováno ve středověku, konkrétně od 12. do 14. století. Do začátku 12. století probíhala vnitřní kolonizace, poté hovoříme o období velké kolonizace. Kolonisti přicházející především z německých zemí zakládali nové vesnice a k obživě potřebovali kus pole a louky, proto bylo potřeba nějakým způsobem zorganizovat půdní fond (Rybářsky et al., 1991; Reinöhllová et al., 1998).

Reinöhllová et al. (1998) dále uvádí, že významnou částí historie pozemkových úprav na našem území byla takzvaná raabizace, tedy Raabův aboliční systém. Šlo o ideu rozdělení velkostatků na menší statky, kde by hospodařili sedláci, kteří by odváděli vrchnosti určitou daň. Proces raabizace byl prováděn za vlády Marie Terezie, za panování jejího syna Josefa II. došlo k jeho zrušení.

V roce 1848 byl vydán patent o zrušení poddanství a roboty, který přinesl zásadní změny v držení půdy. Bývalý poddaný se stal majitelem půdy, kterou předtím obdělával. Nový držitel půdy se potýkal s řadou komplikací. Řada pozemků byla rozdrobena, měla nevyhovující tvar, malou výměru a k pozemku byla velmi často špatná přístupnost. Příčinou byla možnost dělit po roce 1848 jednotlivé pozemky (Maršíková a Maršík, 2007). Tomu se dělo například při dědictví, získání věna, určení výměnku, odprodání pozemku nebo jeho části při zadlužení nebo například vlivem výstavby železnic a silnic (Podhrázská, 2006). Na konci 19. století došlo k přelidnění venkova, proto docházelo k dalšímu drobení zemědělské půdy, která se dělila mezi čím dál více hospodářů (Podzimková, 1994).

První dobrovolné scelování v našich zemích začalo na Moravě. V letech 1856 až 1858 došlo zásluhou pokrokového sedláka Františka Skopalíka ke scelování v Záhlinicích u Holešova (Jůva, 1978). Skopalík sám zpracoval plán scelení pozemků. Po získání názoru dotčených zemědělců začal s přípravnými

a projekčními pracemi. Vyprojektoval novou cestní síť a nový průběh vodních příkopů, čímž dosáhl nových pozemkových tratí a nových bloků půdy. Na nově vzniklých blocích půdy určil pozemky pro dotčené zemědělce podle bonity. Noví majitelé byli určováni losem. Skopalíkova práce bývá považována za průkopnickou (Švehla a Vaňous, 1995).

V roce 1868 nabyly platnost říšský arondační zákon, který umožnil dobrovolné směřování pozemků. Zákon nesplnil očekávání, protože o dobrovolné scelování nebyl až takový zájem. Z toho důvodu byl roku 1883 vydán v platnost říšský rámcový zákon o scelování hospodářských pozemků. Zákon charakterizoval účel a zásady komasací, tedy scelování pozemků. Dále zákon řešil i strukturu scelovacích úřadů, scelovací řízení a placení nákladů (Podhrázká, 2006; Maršíková a Maršík, 2007).

V českých zemích hrál při scelování roli politický stav, v tom důsledku se pozemkové úpravy i proces komasace na našem území prováděly rozdílně. Roku 1884 byl vydán zemský zákon pro Moravu a v roce 1887 pro Slezsko. Díky vydání těchto zákonů bylo na Moravě a ve Slezsku od roku 1890 do roku 1940 provedeno scelení pozemků na území 323 obcí (Burian et al., 2011).

Burian et al. (2011) dále uvádí, že podmínky pro scelování byly v českých zemích odlišné. Zatímco na Moravě a ve Slezsku přijali zemský zákon, v Čechách byl z kompetenčních důvodů zamítnut. Z těchto důvodů se podařilo v Čechách do roku 1940 provést scelení pouze na území dvou obcí. Scelování bylo totiž nadále dobrovolné a byl potřeba souhlas všech účastníků. Až v roce 1940 byla rozšířena působnost zemských zákonů i na Čechy.

Po druhé světové válce bylo potřeba dosavadní scelovací zákony přizpůsobit novým poměrům. Proto na scelování navázaly takzvané agrární operace, které byly komplexnější. Agrární operace řešily například hospodářská opatření, technická opatření, vymezení hranic lesa a zemědělské půdy. V roce 1950 dochází ke změně pohledu na pozemkové úpravy, kvůli nově vznikající ideji socialistického zemědělství (Reinöhllová et al., 1998).

V letech 1950 až 1989 prochází pozemkové úpravy třemi hlavními etapami vývoje ve shodě s myšlenkou socialistického zemědělství. O první etapě se hovoří do roku 1960. V tomto období byla zakládána JZD. Zemědělské pozemky členů družstva byly scelovány do půdních bloků v rámci současných přirozených či umělých překážek.

Druhá etapa se konala od roku 1960 do roku 1972, kdy docházelo ke spojování malých družstev, jejichž společná výměra zemědělské půdy činila do 1000 hektarů. Byly vytvářeny projekty na nové uspořádání dopravních, vodohospodářských, rekultivačních nebo půdoochranných opatření. Záměrem projektů bylo co největší využití půdy pro zemědělství.

Třetí etapa započala po roce 1974. Zemědělské podniky byly slučovány do celků čítající několik tisíc hektarů. Bloky půdy byly vytvářeny neodbornými zásahy do krajiny. Obrat k lepšímu začal až po roce 1989, kdy započala nová kapitola v historii pozemkových úprav (Burian et al., 2011).

2.2 Pozemkové úpravy v České republice

2.2.1 Definice pozemkových úprav

Pozemkové úpravy jsou jasně definované zákonem, který je charakterizuje jako nástroj, kterým se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny (zákon č. 139/2002 Sb.).

Pozemkové úpravy lze chápat jako nástroj pro ozdravení krajiny. Jedná se o uvědomělou a cílevědomou činnost skupiny odborníků, státních úředníků a zvolených zástupců z řad vlastníků, kteří společně pracují na novém návrhu uspořádání pozemků.

Pozemková úprava není krátkodobou záležitostí. Jen samotnému návrhu na nové uspořádání pozemků předchází několikaletá příprava pozemkového úřadu, který sbírá potřebné podklady a stanoviska všech zúčastněných osob, správních úřadů a správců různých nadzemních a podzemních vedení. Výše zmiňované práce

jsou financovány státem, pouze členové sboru zástupců vlastníků zastávají čestnou funkci (Burian et al., 2011).

Pozemkové úpravy kladou na projektanta, který je navrhuje, značné nároky. Osoba, která projekt zpracovává, musí mít dostatečné znalosti z protierozní ochrany, vodního hospodářství, dopravních staveb, územního plánování a nelze opomenout ani znalost souvisejících zákonů, vyhlášek a nařízení.

Každé území je něčím jedinečné. Ať už se jedná o historii, obyvatelstvo a jeho životní styl nebo ráz krajiny. Projektant je v jisté míře tvůrce krajiny a měl by tuto funkci vykonávat s náležitou zodpovědností (Podhrázská, 2009).

2.2.2 Formy pozemkových úprav

Zákon o pozemkových úpravách zmiňuje a zároveň definuje dvě formy pozemkových úprav, a to jednoduchou pozemkovou úpravu a komplexní pozemkovou úpravu (zákon č. 139/2002 Sb.).

Jednoduchá pozemková úprava se zahajuje v případech, kdy je nezbytné vyřešit pouze některé hospodářské nebo ekologické potřeby. Může se například jednat o urychlené scelení pozemků, lokální protipovodňové nebo protierozní opatření či o vyřešení vlastnických vztahů pouze v určité části řešeného katastrálního území (Kyselka et al., 2011). Touto formou pozemkové úpravy je možné realizovat upřesnění nebo rekonstrukci přidělů půdy přidělené ve smyslu dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. a č. 28/1945 Sb. (zákon č. 139/2002 Sb.).

Komplexní pozemková úprava je častější a efektivnější formou řešení pozemkových úprav. Jejím předmětem jsou všechny pozemky nacházející se v určeném obvodu pozemkové úpravy. Běžně bývají zahrnuty do obvodu pozemky v rámci jednoho katastrálního území. Pokud je to výhodné a účelné pro splnění cíle konkrétní pozemkové úpravy, lze zapojit do obvodu i pozemky nacházející se v navazující části sousedního katastrálního území (Kyselka et al., 2011).

Maier (2012) zmiňuje zásadní rozdíl mezi jednoduchou a komplexní pozemkovou úpravou. Podle něj řeší jednoduchá pozemková úprava pouze vlastnická práva, přerozdělení a nové uspořádání pozemků, zatímco komplexní pozemková úprava řeší kromě tohoto i další problémy. Například se zabývá návrhem cestní sítě či návrhem ÚSES.

2.2.3 Postup komplexních pozemkových úprav

Postup provádění komplexní pozemkové úpravy probíhá následujícím způsobem:

- Pozemkový úřad oznámí dotčené obci zahájení řízení pozemkové úpravy.
- Proběhne výběr vhodného zpracovatele.
- Započnou přípravné geodetické práce, kdy dojde k zaměření skutečného stavu a doplnění bodového pole. Pozemkový úřad vyrozumí dotčené orgány o začínající pozemkové úpravě a zažádá o jejich vyjádření.
- Pozemkový úřad uspořádá úvodní jednání.
- Určí se obvod pozemkové úpravy a hranice neřešených pozemků podle § 2.
- Stanoví se nároky vlastníků pozemků soupisem nároků.
- Zpracuje se plán společných zařízení (PSZ).
- Dojde k návrhu nového uspořádání pozemků.
- Proběhne závěrečné jednání.
- Je vydáno rozhodnutí o schválení návrhu komplexní pozemkové úpravy.
- Vyhotoví se nová digitální katastrální mapa.
- Proběhne rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv.
- Nově vzniklé pozemky se vytyčí a dojde k jejich předání (Kyselka et al., 2015).

2.2.4 Cíle a výsledky pozemkových úprav

Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování (zákon č. 139/2002 Sb.).

Kyselka et al. (2011) spatřují jeden z cílů pozemkových úprav ve vzniku nového a racionálního rozvržení pozemků, kdy jsou i vhodně určena vlastnická práva k pozemkům. Neopomenutelným výsledkem pozemkové úpravy je plán společných zařízení, který pomáhá v ozdravování krajiny.

Sklenička (2003) uvádí dva hlavní cíle pozemkových úprav. Prvním je vznik prostorových předpokladů pro zpřístupnění, rozumné využívání a ochranu zemědělského půdního fondu. Druhým, stejně významným záměrem, je obnovení krajiny a přírodních zdrojů. Projektant úpravy se snaží vytvořit multifunkční krajinný systém.

Neopomenutelným cílem KoPÚ je i ochrana a organizace povodí, především na poli protierozní a protipovodňové ochrany a ochrany vodních zdrojů. Tyto cíle

vedou ke zvýšení retenčních schopností krajiny a ke zvýšení její ekologické stability (Dumbrovský, 2005).

2.2.5 Účastníci pozemkových úprav

Vlasák a Bartošková (2007) v souladu se zákonem o pozemkových úpravách zmiňují tyto účastníky řízení o pozemkových úpravách, kterými jsou:

- vlastníci pozemků, které spadají do řešených pozemků podle § 2 a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická či jiná věcná práva mohou být pozemkovou úpravou přímo dotčena,
- stavebník, pokud se jedná o pozemkovou úpravu podnícenou stavební činností,
- obce, v jejichž územním obvodu se nacházejí pozemky řešené v pozemkové úpravě. Do úpravy lze zahrnout i sousední obce, pokud do 30 dnů od výzvy příslušného pozemkového úřadu přistoupí jako další účastníci. V případě, že je do pozemkové úpravy zařazena i část sousedního katastrálního území, stane se sousední obec účastníkem řízení automaticky.

Sklenička (2003) uvádí další účastníky pozemkové úpravy, kterými je pozemkový úřad řídící pozemkovou úpravu a další orgány, které jsou nebo mohou být pozemkovou úpravou dotčeny.

2.2.6 Obvod pozemkových úprav

Obvod pozemkové úpravy lze charakterizovat jako území dotčené pozemkovou úpravou. Území je tvořeno jedním nebo více celky v rámci jednoho katastrálního území, ovšem do obvodu lze v určitých případech zahrnout i pozemky v navazující části sousedního katastrálního území. Obvod pozemkové úpravy určuje příslušný pozemkový úřad, který bere v potaz požadavky vlastníků pozemků, obce a katastrálního úřadu (Kyselka et al., 2011). Bude-li to pro obnovu katastrálního operátu třeba, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout i pozemky, kde je potřeba pouze obnovit soubor geodetických informací (zákon č. 139/2002 Sb.).

- **Pozemky v ObPÚ řešené**

Pozemky v obvodu řešené jsou pozemky, u kterých většinou dochází ke změnám v jejich poloze. Lze je slučovat, dělit a musí být zařízena jejich přístupnost. Tímto se snaží docílit vytvoření podmínek k racionálnímu hospodaření, zlepšení podmínek životního prostředí a celkové zvýšení ekologické stability krajiny, ochraně a zúrodnění zemědělského půdního fondu nebo například ochraně před škodlivými

erozními jevy (Doležal et al., 2017). Patří sem orná půda a trvalé travní porosty (Vlasák a Bartošková, 2007).

- **Pozemky v ObPÚ neřešené**

Pozemky v obvodu neřešené jsou takové pozemky, kde probíhá pouze obnova souboru geodetických informací. U těchto pozemků se za přítomnosti vlastníků určí průběh jejich hranic. Dojde k označení a zaměření lomových bodů, poté je určena skutečná výměra pozemků (Doležal et al., 2017). Mezi pozemky v obvodu neřešené patří například pozemky zastavěné, oplocené, komunikace, vodní toky a nádrže, hřbitovy, zahrady a další (Vlasák a Bartošková, 2007).

- **Pozemky mimo ObPÚ**

Pozemky mimo obvod pozemkové úpravy nejsou předmětem řízení o pozemkových úpravách. Z toho důvodu se neoceňují, nezpřístupňují, nesměňují ani nezaměřují. Především se jedná o pozemky v zastavěném území obce a komplexy lesních porostů (Doležal et al., 2017).

2.2.7 Úvodní jednání

Pozemkový úřad svolá úvodní jednání, na které pozve účastníky pozemkové úpravy a další vlastníky pozemků v předpokládaném obvodu pozemkových úprav (zákon č. 139/2002 Sb.). Úvodní jednání se koná po zahájení řízení o pozemkových úpravách a po výběru zpracovatele. Doporučuje se, aby zpracovatel provedl podrobný průzkum terénu, před samotným úvodním jednáním. Při provedení průzkumu před jednáním je zpracovatel během úvodního jednání schopen konkrétně zodpovědět kladené dotazy (Doležal et al., 2017). Účastníci jsou v průběhu jednání seznámeni s účelem, formou a předpokládaným obvodem pozemkových úprav. Na tomto jednání pozemkový úřad projedná postup při stanovení nároků vlastníků, popřípadě další otázky významné pro řízení o pozemkových úpravách (zákon č. 139/2002 Sb.). Během jednání proběhne i volba sboru zástupců (Mazín et al., 2007).

2.2.8 Sbor zástupců

Volba sboru zástupců probíhá během úvodního jednání. Počet členů sboru musí být vždy lichý. Počet členů určuje pozemkový úřad podle velikosti území. Minimálně má sbor 5 a maximálně 15 členů, kteří jsou voleni samotnými vlastníky. Nevolenými členy sboru je zástupce pozemkového úřadu a zástupce obce.

Nevolené místo ve sboru zástupců nemůže být zamítnuto vlastníkově, který vlastní pozemky zahrnující více než 10 % výměry pozemků zahrnutých do pozemkové úpravy, pokud o to požádá nejpozději v den konání úvodního jednání (Vlasák a Bartošková, 2007).

Jednání sboru svolává předseda sboru ve spolupráci s pozemkovým úřadem. Sbor je svolán, pokud to postup pozemkové úpravy vyžaduje nebo v situacích, kdy to zákon stanovuje. Nejčastěji se jedná o srovnání jednotlivých variant návrhu pozemkové úpravy, posouzení navržených opatření v plánu společných zařízení, vyjádření názoru k podaným připomínkám v průběhu pozemkové úpravy či například o určení priorit realizace plánu společných zařízení (Doležal et al., 2017).

2.2.9 Podrobný průzkum terénu a jeho vyhodnocení

Průzkumové práce se provádějí kvůli bližšímu seznámení se s terénem a problémy v zájmové oblasti. Během průzkumu probíhá ověřování informací z podkladových dokumentů. Dochází k vytvoření spolupráce s obecním úřadem, sborem zástupců, vlastníky půdy a dalšími (Švehla a Vaňous, 1995).

Podrobný průzkum terénu a jeho vyhodnocení se provádí v celém obvodu pozemkové úpravy (Doležal et al., 2017). V případě že je potřeba vyřešit některá opatření v oblasti vod, například ochranu pozemků před vodní erozí či povodněmi, lze provést potřebný průzkum i v rámci povodí či dílčího povodí (Podhrázká, 2006).

Podrobný průzkum se primárně zaměřuje na skutečnosti, které jsou podmiňující pro účelné navržení pozemkové úpravy. Především se jedná o:

- aktuální způsob využívání pozemků a určení jejich hranic,
- technický stav komunikací včetně součástí a příslušenství, dopravní zatížení a přístupnost jednotlivých pozemků,
- určení projevů vodní a větrné eroze,
- technický a funkční stav odvodnění a závlah pozemků, stav koryt vodních toků, technický a funkční stav vodních nádrží,
- lokace současných protierozních opatření, stav ochranné zeleně a dalších prvků sloužících pro ochranu a tvorbu krajiny,
- přítomnost skládek odpadů, sloupů elektrického vedení, studní nebo dalších specifik území,
- potřeba zúrodňovacích a asanačních opatření na degradovaných a kontaminovaných půdách (Podhrázká, 2006).

2.2.10 Soupis nároků vlastníků

Pozemkový úřad dohlédne na zpracování soupisu nároků vlastníků pozemků. Soupis je vyhotoven pro každého vlastníka. Důležitými kritérii je cena, výměra, vzdálenost a druh. V soupisu se uvedou i omezení v důsledku zástavního či předkupního práva a věcná břemena. Soupis je zveřejněn pozemkovým úřadem 15 dnů na místě příslušném obecním úřadě, současně je soupis nároků doručen vlastníkům, jejichž místo pobytu je známo. Vlastníci mají právo na uplatnění námitek, lhůtu pro uplatnění určuje pozemkový úřad (zákon č. 139/2002 Sb.).

2.2.11 Plán společných zařízení

Plán společných zařízení, zkráceně PSZ, označovaný někdy i jako plán polyfunkční kostry či generel KoPÚ, chápe Sklenička (2003) jako soubor prostorově a funkčně provázaných opatření, které vedou ke splnění základních cílů pozemkových úprav.

Dle Dumbrovského (2005) obsahuje soubor opatření především:

- opatření ke zpřístupnění pozemků, kde si lze představit polní či lesní cesty, propustky, mostky či železniční přejezdy,
- protierozní opatření pro ochranu půdního fondu jako jsou například protierozní meze, záchytné příkopy, zasakovací pásy, větrolamy, zatravnění nebo zalesnění,
- vodohospodářská opatření vedoucí k příznivému odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami, kde lze použít vodní nádrže, rybníky, odvodnění, suché poldry a jiné opatření,
- opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí a opatření vedoucí ke zvýšení ekologické stability jakými jsou místní územní systémy ekologické stability, vysazení či likvidace zeleně a podobné.

Výše zmiňovaná opatření se navzájem doplňují. Jejich účelem je:

- zpřístupnění pozemků, které vede k celkovému zpřístupnění krajiny,
- ochrana půdního fondu, jeho ideální a účelné uspořádání,
- ochrana úrodnosti zemědělského půdního fondu,
- omezení účinků vodní a větrné eroze,
- vylepšení stavu vodního režimu krajiny,
- zvýšení ekologické stability, zachování estetičnosti a rozmanitosti krajiny (Kyselka et al., 2011).

Uhlířová a Mazín (2005) zdůrazňují, že při vytváření návrhu půdoochranných a vodohospodářských opatření by měl být kladen důraz na co nejmenší zábor půdy a co největší využití zařízení. Ovšem důležitější je dodržení půdoochranné, vodohospodářské či protipovodňové funkce než polyfunkčnost zařízení.

- **Opatření ke zpřístupnění pozemků**

Cestní síť a její propojenost s okolím je pro člověka velmi důležitá, jelikož mu umožňuje spojení s krajinou. Síť cest má vliv i na rozdělení krajiny (Burian et al., 2011). Velmi intenzivní zemědělská výroba především v 60. až 80. letech minulého století má za následek rozsáhlé neprůchodné plochy, které ovlivňují nejen člověka, ale i zvířata (Konečná a Stejskalová, 2014).

Zákon č. 13/1997 Sb. definuje pozemní komunikaci jako dopravní cestu určenou k využití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:

- dálnice,
- silnice,
- místní komunikace,
- účelová komunikace.

Při opatření ke zpřístupnění pozemků hovoří Doležal et al. (2017) především o polních a lesních cestách, železničních přejezdech, brodech, propustcích a mostcích. Účelem těchto opatření je zajištění přístupnosti pozemků, prostupnosti krajiny a schopnosti rozumného hospodaření na pozemcích.

Konkrétně polní cesty mohou mít více funkcí. Proto se o nich často hovoří jako o polyfunkčním opatření. Velmi často totiž splňují protierozní, vodohospodářská, ekologická nebo například ekonomická opatření. Cestní síť má i nepopiratelný vliv na kompozici, estetičnost a hodnotnost krajiny. Z toho důvodu je třeba dbát na přítomnost doprovodných prvků, jako jsou příkopy, dřevinné doprovody nebo kulturní artefakty (Sklenička, 2003).

- **Opatření pro ochranu zemědělského půdního fondu**

Zákon č. 334/1992 Sb. charakterizuje zemědělský půdní fond jako základní přírodní bohatství naší země, nenahraditelný výrobní prostředek umožňující zemědělskou výrobu a jako jednu z hlavních složek životního prostředí. Ochrana zemědělského půdního fondu, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí.

Zákon dále uvádí, že zemědělský půdní fond, zkráceně ZPF, tvoří pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařována, ale dočasně obdělávána není. Do ZPF taktéž náleží rybníky s chovem ryb nebo vodní drůbeže a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby, jako polní cesty, pozemky se zařízením důležitým pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, hráze sloužící k ochraně před zamokřením nebo zátopou, technická protierozní opatření apod.

Protierozní opatření sloužící k ochraně ZPF rozděluje Konečná a Stejskalová (2014) podle těchto funkcí:

- opatření proti vodní erozi,
- opatření proti větrné erozi,
- další opatření vedoucí k ochraně ZPF.

Při ochraně ZPF proti škodlivým vlivům eroze je důležité předcházet umělým příčinám erozního jevu, které mohou být způsobeny především nevhodným užíváním a obděláváním půdy. Významná je taktéž snaha o zvýšení protierozní odolnosti půdy například zlepšením strukturálního a vláhového stavu či použitím ochranného rostlinného krytu (Cablík a Jůva, 1963). Jak již bylo zmíněno, způsob hospodaření hraje při výskytu eroze velkou roli. Změny v zemědělské krajině nejsou ihned zřejmé, avšak mohou mít značný vliv na celkový vývoj krajiny. V Evropě existují dva kontrastní trendy zemědělské produkce již několik desetiletí (Hunziker, 1995; Ihse, 1995; Fry and Sarlöv-Herlin, 1997). Zatímco menší zemědělci mají k půdě vztah a snaží se udržovat a zlepšovat její stav, velké zemědělské podniky, které mají půdu v nájmu, dávají přednost výdělku před zúrodňováním pronajaté půdy (Hindmarch a Pienkowski, 1997). Pro vyšší výnosy došlo ke zvětšení orné plochy, odstranění hraniční vegetace (mezí, remízků apod.) a ke zvýšené aplikaci agrochemikálií (Fjellstad, Dramstad, 1999).

- **Vodohospodářská opatření**

Každý člověk by si měl uvědomit, že voda je všech. Nejedná se o součást ani příslušenství k pozemku, na němž nebo pod nímž se voda vyskytuje. Práva k této vodě jsou jasně vymezena vodním zákonem (zákon č. 254/2001 Sb.).

Jedním z neopomenutelných cílů komplexních pozemkových úprav je ochrana vodních zdrojů a vody celkově, která podmiňuje všestranný rozvoj řešeného území (Fučík a Kvítek, 2008). Projektant KoPÚ musí mít bezpodmínečný přehled o výskytu a stavu všech vodohospodářských zařízení v rámci katastrálního území (Prudký, 1996).

Vodohospodářská opatření, která lze navrhnout, dělí Doležal et al. (2017) do těchto skupin:

- opatření vedoucí k zadržení dešťové vody v místě jejího dopadu a úpravě vodního režimu zamokřených pozemků,
- opatření k odvádění povrchových vod z území (k tomuto opatření se lze uchýlit, pokud není možné v řešeném území vodu zadržet nebo ji nechat vsáknout),
- opatření k ochraně před povodněmi a suchem,
- opatření vedoucí k ochraně povrchových a podzemních vod,
- opatření zajišťující ochranu vodních zdrojů,
- opatření u existujících vodních děl na vodních tocích,
- opatření u staveb, které zajišťují závlahu či odvodnění pozemků.

- **Opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí**

Hlavním opatřením vedoucím k ochraně a tvorbě životního prostředí je především územní systém ekologické stability, zkráceně ÚSES (Löw, 1995).

Zákon č. 114/1992 Sb. definuje územní systém ekologické stability krajiny jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišujeme místní, regionální a nadregionální ÚSES.

Místní ÚSES má z hlediska funkčnosti rozhodující úlohu, jelikož stabilizace sítě všech prvků je uskutečňována právě na této úrovni. Požadavek na reprezentativnost je kladen především na regionální a nadregionální ÚSES. Regionální územní systémy ekologické stability tvoří síť ekologicky významných

částí krajiny, které se starají o existenci vhodných podmínek v regionálním měřítku. Nadregionální ÚSES zajišťuje příhodné podmínky v rámci celé republiky, může přesahovat i za hranice státu (Kovář, 2012).

Pro zvyšování ekologické stability je rozhodující návaznost biocenter a biokoridorů (Kovář, 2012). Vyhláška č. 395/1992 Sb. charakterizuje biocentrum jako biotop nebo soubor biotopů v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému. Dále zmiňovaná vyhláška definuje biokoridor jako území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Mimo biokoridorů a biocenter jsou základními stavebními prvky místního územního systému ekologické stability i interakční prvky. Jedná se o ekologicky důležité prvky krajiny, které umožňují vhodné existenční podmínky rostlinám a živočichům. Jako příklady interakčních prvků lze zmínit ekotonová společenstva lesních okrajů, remízky, skupiny stromů i solitérní stromy, prameniště, meze, sady, aleje a další (Löw, 1995).

2.2.12 Návrh nového uspořádání pozemků

Dá se říct, že návrh nového uspořádání pozemků je nejdůležitější část celé pozemkové úpravy. Zpracovatel pozemkové úpravy vychází z digitální mapy, kde jsou zakresleny existující stavby společných zařízení či jejich projektová podoba, nesoulady druhů pozemků, projekty polních cest a další. Dále bere zpracovatel v potaz schválené soupisy nároků, přání a návrhy vlastníků pozemků. Výsledný návrh, který získal souhlas vlastníků s alespoň 60 % z celkové výměry, je vydán k nahlédnutí veřejnosti a je zde prostor pro vznesení potenciálních námitek (Mazín et al., 2007).

2.3 Pozemkové úpravy mimo hranice České republiky

2.3.1 Slovensko

Po roce 1989 začalo docházet k navracení půdy do soukromého vlastnictví. Od roku 1991 začala státní správa uspořádávat vlastnictví pozemků speciálním postupem, který zahrnoval i zemědělské a lesnické úpravy a řešil otázky všeobecného rozvoje. Původní idea pozemkových úprav na Slovensku byla taková, že k úpravám dojde co nejrychleji na území celého státu. Od této myšlenky bylo brzy upuštěno, jelikož byla potřeba na území celého státu obnovit soubor

geodetických a popisných informací a provést revizi údajů z katastru nemovitostí. Až roku 2003 došlo k opětovné realizaci pozemkových úprav.

Obsahem pozemkových úprav na Slovensku je racionální prostorové uspořádání pozemků v určitém území v souladu s veřejným zájmem, ochranou životního prostředí, tvorbou územního systému ekologické stability a dalšími požadavky. Pokud srovnáme cíle pozemkových úprav v České republice a na Slovensku, jsou shodné (Burian et al., 2011).

2.3.2 Bavorsko

V Bavorsku myslí pod pojmem pozemková úprava především scelování pozemků (Reinöhlová et al., 1998). Pozemkové úpravy jsou zde vyvolány především požadavky vlastníků, dále pak zájmy v ochraně krajiny či investičními záměry. Návrh pozemkové úpravy je výsledek dohody všech účastníků. Důležité kritérium při směně pozemků je cena. Na území Německa, konkrétně v Bavorsku je běžné, že spolu institut krajinného plánování a pozemkových úprav velmi úzce spolupracují. Dochází tak k vytvoření krajinného plánu, který je spojen mezi územním plánem a komplexní pozemkovou úpravou (Burian et al., 2011).

2.3.3 Polsko

Při pozemkové úpravě na území Polska je kladen důraz na zlepšení podmínek zemědělského a lesnického hospodaření (Wilkowski a Pulecka, 2002). Na území Polska se můžeme setkat s termínem ekovývoj. Záměry pozemkových úprav se začaly odvíjet od kvalit přírodního prostředí. V místech, kde jsou přírodní kvality vysoké, mají pozemkové úpravy posláni tyto kvality zachovat. V místech, kde nalézáme přírodní kvality průměrné, by měly pozemkové úpravy zjednat jejich zlepšení a v prostoru, kde jsou kvality nízké, by mělo být úpravou docíleno jejich transformace (Burian et al., 2011).

3 Materiál

3.1 Katastrální území Lhota pod Horami

Pro zpracování průzkumové práce bylo zvoleno katastrální území 765783 – Lhota pod Horami.

Obrázek č. 1: Katastrální území Lhota pod Horami

Katastrální území Lhota pod Horami

Základní informace o katastrálním území:

Kraj:	Jihočeský
Okres:	České Budějovice
Obec:	Temelín
Katastrální území:	Lhota pod Horami
Kód KÚ:	765783
Velikost KÚ:	383,12 ha

Sousední katastrální území:

Těšínov u Protivína (kód: 674311),

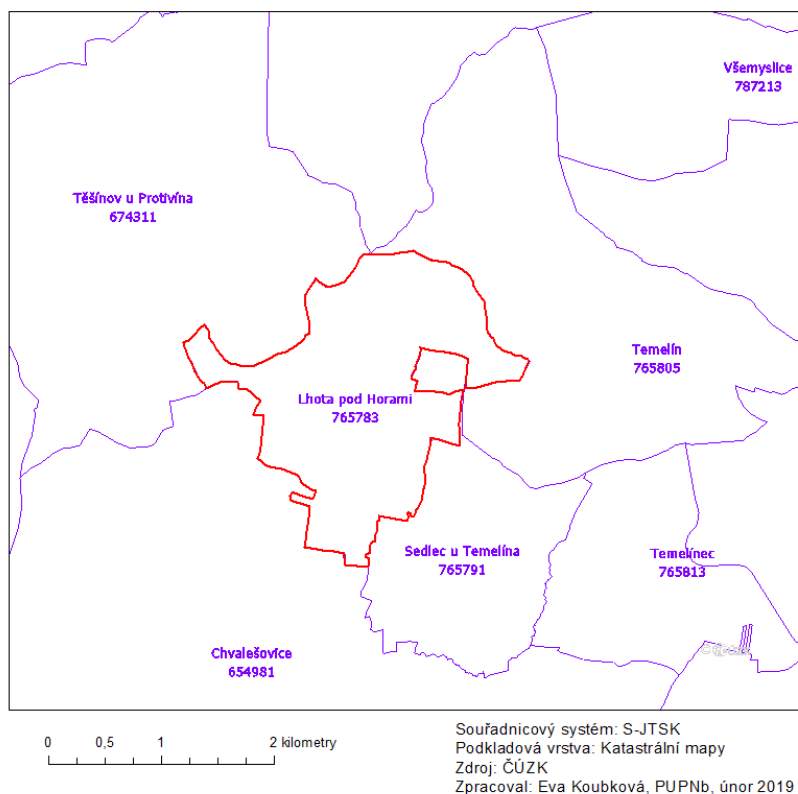
Temelín (kód: 765805),

Sedlec u Temelína (kód: 765791),

Chvalešovice (kód: 654981).

Obrázek č. 2: Administrativní členění

Administrativní členění

Obec Lhota pod Horami se nachází v Jihočeském kraji. Patří mezi přidružené obce k obci Temelín, která je známá díky jaderné elektrárně. Lhota leží od Temelína přibližně 2,5 km jihozápadně. Města v okolí jsou Protivín, který leží přibližně 8,5 km severozápadně od Lhoty, Týn nad Vltavou nacházející se přibližně 10 km severovýchodně od Lhoty nebo Vodňany ležící přibližně 14 km jihozápadně od Lhoty pod Horami. Katastrální území tvoří obec Lhota pod Horami a malá vesnička zvaná Pláňovy, která spadá pod Lhotu pod Horami. Počet obyvatel katastrálního území je přibližně 130 lidí.

Ve Lhotě pod Horami se nachází hospoda s bowlingovou dráhou, fotbalové hřiště, víceúčelové hřiště z tartanu, knihovna nebo například jezdecká stáj. Již třináct let se v obci koná hudební festival Rock pod Hrází a v roce 2019 bude Lhota pod Horami pořadatelem akce „Sraz Lhot a Lehot“, kde se schází obyvatelé Lhot a Lehot z Česka i Slovenska.

3.1.1 Historie

Název obce vznikl od slova lhůta, jelikož šlechtici pronajímali svým poddaným určitou část půdy a ti po stanovenou lhůtu nemuseli platit úrok z výnosu. Přídomek „pod Horami“ nese obec díky své poloze na úpatí Píseckých hor. Na začátku 16. století patřila část Lhoty pánům z Újezda nedaleko Neznašova, část ke tvrzi Libějovice. Při rozdělování majetku byla část pánů z Újezda přičleněna ke tvrzi Vihlavy. V druhé polovině 16. století náležela Lhota k majetku panství Hluboká nad Vltavou. Po vzniku okresu Týn nad Vltavou přešla do územní působnosti tohoto okresu. K historickým památkám patří několik zachovalých statků, kovárna a návesní kaple Panny Marie pocházející z přelomu 19. a 20. století (www.obectemelin.cz).

4 Cíl práce

Cílem práce je podrobné zdokumentování katastrálního území Lhota pod Horami. Nejprve je třeba seznámit se s dostupnými podklady a informacemi o daném území, poté až provést vlastní podrobný průzkum terénu. Nakonec se získané informace zpracují podle stanovených metodických postupů.

5 Metody

Průzkum území byl proveden v souladu s metodickým návodem k provádění pozemkových úprav zpracovaným doc. Dr. Ing. Petrem Doležalem a kolektivem z roku 2017.

5.1 Terénní průzkum

Terénní průzkum, který byl nezbytným podkladem pro tuto bakalářskou práci, byl proveden v období od července 2018 do konce března 2019.

5.2 Software

Veškeré mapové poklady v této práci byly vypracovány za pomoci programu ArcMap 10.6.1. Tabulky byly zpracovány díky programu Microsoft Word 2012, grafy byly vytvořeny prostřednictvím programu Microsoft Excel 2012.

5.3 Charakteristika přírodních podmínek

V této části se uvádí popis klimatických, hydrologických, geomorfologických, biogeografických, geologických a půdních poměrů a další podmínky, kterými je zájmové území dotčeno.

5.3.1 Klimatické poměry

Zde jsou řešeny například srážky, teploty, směr a síla větru, vlhkostní a fenologické poměry. Zmíněné údaje jsou získány z příslušných stanic.

Srážky

Zde je uveden roční průměrný úhrn srážek, průměrný úhrn srážek ve vegetačním období, průměrný počet dnů s bouřkou, průměrné roční rozdělení srážek.

Teploty

Teplota je jedním z nejdůležitějších meteorologických faktorů, které mají vliv na podobu klimatu v daném území. Základním zdrojem tepla je sluneční záření (Mezera, 1979).

V této části je zhodnoceno průměrné roční rozdělení teplot, průměrná roční teplota vzduchu, průměrná teplota vzduchu ve vegetačním období a průměrný počet mrazových dnů.

Směr a síla větru

Zde je hodnocena relativní četnost směrů a síly větrů dle Beaufortovy stupnice.

Vlhkostní poměry

Při zjišťování vlhkostních poměrů je řešena průměrná roční vláhová bilance.

Fenologické poměry

V této části je zjišťován počátek jarních polních prací, počátek setí jarního ječmene, rozkvět ozimého žita, počátek senosečí, počátek žní ozimého žita, počátek setí ozimého žita.

Langův dešťový faktor

Langův dešťový faktor je klimatologický index vyjadřující podmínky přirozeného zavlažení krajiny následujícím vztahem:

$$\text{LDF} = \frac{R}{t}$$

R - průměrný roční úhrn srážek v mm,

t - průměrná roční teplota vzduchu ve °C (Sobíšek, 1993).

Výsledný podíl je vyhodnocen podle následující tabulky:

Tabulka č. 1: Rozdělení oblastí dle LDF

LDF	oblast
<40	aridní
40-60	semiaridní
60-100	humidní
>100	perhumidní

(Sobíšek, 1993, vlastní zpracování)

Minářova vláhová jistota

Minářovu vláhovou jistotu definuje Sobišek (1993) jako klimatologický index, který vyjadřuje vláhové poměry v daném místě. Lze ji zjistit ze vztahu:

$$MVJ = \frac{R - 30(t + 7)}{t}$$

R - průměrný roční úhrn srážek v mm,

t - průměrná roční teplota vzduchu ve °C.

Výsledný podíl lze dle Sobiška (1993) vyhodnotit podle těchto kritérií:

Tabulka č. 2: Rozdělení oblastí dle MVJ

MVJ	oblast
-4-0	nejsušší
1-7	silně suchá
8-14	středně suchá
15-21	s vyrovnanou bilancí
22-28	mírně vlhká
29-35	středně vlhká
35	silně vlhká

(Sobišek, 1993, vlastní zpracování)

5.3.2 Hydrologické poměry

Mezera (1979) uvádí, že koloběh vody v krajině a vlastnosti vody je třeba pozorovat z celkového hydrologického hlediska. Pokud posuzujeme pouze dílčí část, nemusíme problém správně vyhodnotit.

V této části se zaznamenává výčet hlavních vodních toků, kde uvedeme název a číslo hydrologického pořadí, a výčet dalších vodotečí, které se v území nacházejí. Dále zmiňujeme rybníky, vodní nádrže, odvodněné plochy a zavlažované pozemky, které v území leží.

5.3.3 Geologické a půdní poměry

Geologické poměry ovlivňují propustnost hornin a charakteristiky půd. V části geologických poměrů hodnotíme povahu geologického podkladu, zvětraliny, pokryvové útvary, organogenní sloučeniny a další. Pro vyhodnocení jsou využívány zejména geologické mapy, které se vyhotovují v měřítku 1 : 75 000 a 1 : 5 000. Pro vyhodnocení půdních poměrů se čerpá z půdních map a map BPEJ.

5.4 Hospodářské využití území, vliv na životní prostředí

Tuto podkapitolu lze rozdělit do čtyř částí. V první části je charakterizována zemědělská výroba v území. Řešeny jsou tedy výrobní oblast, hospodařící subjekty, struktura osevních postupů a pěstovaných plodin, zastoupení a lokalizace speciálních druhů pozemků (takovými druhy jsou vinice, chmelnice, sady či zelinářství), používaná agrotechnika, používaná mechanizace a charakteristika živočišné výroby.

Ve druhé části je řešena charakteristika lesní výroby. Zmiňována je zde skladba lesa, vlastnické poměry, hospodařící subjekty, řazení lesů dle účelu či zdravotní stav lesa.

Ve třetí části je popisováno ostatní využití území. Pod tím si lze představit těžbu surovin a její vliv na dopravu a životní prostředí, místní průmysl a jeho vliv na životní prostředí, skládky odpadů či rekreační využití zájmového území.

V poslední části jsou uvedeny další specifické zájmy v území. Mezi tyto zájmy patří například zájmy Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, nadzemní a podzemní vedení, jímání vody či například ochranná pásma energetických, plynárenských a tepelných zařízení.

5.5 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

5.5.1 Dopravní systém

Při vyhodnocení dopravního systému se uvede hustota dopravní sítě či například stav komunikací. Při průzkumu je zjišťován současný stav zemědělské cestní sítě, díky kterému jsou získány informace o návaznosti na síť silnic, místních komunikací a lesních cest. Z průzkumu jsou získány i informace o dopravní propojenosti jednotlivých obcí.

Výstupem z průzkumu je posouzení parametrů existujících silnic a místních komunikací, kde je zmíněna jejich kategorie, třída, popis a účel. Hodnotí se pozemky dráhy a objekty na jejím křížení. Posuzují se účelové komunikace, kde se řeší účel komunikace, kategorie, trasa, návaznost, hlavní parametry, způsob odvodnění, ozelenění, křížení a střety s jinými zařízeními a další. V případě potřeby se v této části uvedou doporučená opatření pro zlepšení stavu účelových komunikací.

Dále jsou hodnoceny trasy pro pěší pohyb obyvatelstva, výsledky z průzkumu zaniklých historických cest a na závěr je provedeno celkové zhodnocení systému polních cest a uvedeno doporučení pro jejich další rozvoj.

5.5.2 Ochrana půdy

V části věnované ochraně půdy se zhodnotí degradace půdy, projevy a příčiny eroze v území a vyhodnotí se míra erozního ohrožení.

Vodní eroze

Smyv půdy vodní erozí vede ke zmenšování orníční vrstvy a zhoršování fyzikálních a chemických vlastností půdy. Smyv také vede ke zhoršování vodního režimu půdy (Pasák, 1983).

Při výpočtu ztráty půdy je nejčastěji používána rovnice, kterou publikovali v roce 1978 Wischmeier a Smith.

$$G = R * K * L * S * C * P$$

G - průměrná dlouhodobá ztráta půdy v t/ha za rok,

R - faktor erozní účinnosti deště,

K - faktor erodovatelnosti půdy,

L - faktor délky svahu,

S - faktor sklonu svahu,

C - faktor ochranného vlivu vegetace,

P - faktor účinnosti protierozních opatření (Šarapatka, 2014).

Míra erozního ohrožení je určována porovnáním průměrné dlouhodobé ztráty půdy s přípustnou ztrátou půdy.

Tabulka č. 3: Přípustná ztráta půdy

hloubka	přípustný smyv
mělké (do 30 cm)	převedení na TTP nebo zalesnění
středně hluboké (30-60 cm)	do 4 t/ha za rok
hluboké (nad 60 cm)	do 4 t/ha za rok

(Janeček, 2012, vlastní zpracování)

Větrná eroze

Větrná eroze je přírodní jev, kdy vítr působí na půdní povrch, který rozrušuje a uvolňuje půdní částice. Uvolněné částice jsou silou větru uváděny do pohybu a přenášeny větrem. Vítr částice unáší různě daleko. Jakmile dojde ke snížení rychlosti větru, částice se na novém místě ukládají (Janeček, 2012).

5.5.3 Poměry v oblasti vod

Tato část podrobněji řeší poměry v oblasti vod v daném území. Zmiňuje se zde hustota říční sítě, poloha a stav sítě vodních toků, vodohospodářsky významné lokality a významná zařízení, záplavová území a území určená k rozlivům povodí, konkrétní popis jednotlivých toků, rybníků, vodních nádrží, odvodňovacích a závlahových staveb a další.

5.5.4 Krajina a příroda

Část věnovaná krajině a přírodě řeší geomorfologický popis, biogeografickou charakteristiku, míru ekologické stability, zvláště chráněné části přírody, evropsky významné lokality a ptačí oblasti (Natura 2000), významné krajinné prvky, krajinné prvky, stávající funkční nebo částečně funkční biocentra, biokoridory a interakční prvky stávajícího ÚSES a další.

Ekologická stabilita

Ekologickou stabilitu definuje Míchal (1992) jako schopnost ekosystému přetrvávat i za působení negativního vlivu a reprodukovat své podstatné charakteristiky v podmínkách narušování zvenčí. Ekosystém buď funguje dál s minimální změnou, nebo se navrácí do výchozího stavu.

Míra ekologické stability bývá vyjadřována koeficientem ekologické stability, zkráceně KES. KES se definuje jako podíl výměry ekologicky významných ploch k výměře ploch s nízkou ekologickou stabilitou v daném území.

$$KES = \frac{\text{lesní půda} + \text{louky} + \text{pastviny} + \text{zahrady} + \text{ovocné sady} + \text{vinice} + \text{rybníky} + \text{ostatní vodní plochy}}{\text{zastavěné plochy} + \text{orná půda} + \text{chmelnice}}$$

Výsledný podíl je dle Míchala (1985) definován následovně:

Tabulka č. 4: Přípustná ztráta půdy

hodnota KES	vyhodnocení
$KES \leq 0,10$	maximálně narušené přírodní struktury
$0,10 < KES \leq 0,30$	území vysoce využívané, se znatelným narušením přírodních struktur
$0,30 < KES \leq 1,00$	vysoce využívané území, především pro zemědělskou výrobu, ekologicky labilní
$1,00 < KES < 3,00$	relativně stabilní území, kde jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami
$KES \geq 3,00$	území s přírodní a přírodě blízkou krajinou

(Míchal, 1985, vlastní zpracování)

Dále bývá určován stupeň ekologické stability (SES). Ten je dán následujícím vztahem:

$$SES = \frac{\sum SES_i * F_i}{\sum F}$$

SES_i – stupeň významnosti prvku,

F_i – plocha prvku,

F – celková plocha území.

Pro vyhodnocení významu stupně ekologické stability se používá šestistupňová stupnice.

Tabulka č. 5: Význam stupně ekologické stability

stupeň	význam
0	bez významu
1	velmi malý význam
2	malý význam
3	střední význam
4	velký význam
5	výjimečně velký význam

(Löw, 1995, vlastní zpracování)

Bez významu jsou například zastavěné plochy, naopak výjimečně velký význam mají přirozené a přírodní lesy, mokřady či například rašeliniště (Löw, 1995).

6 Výsledky a diskuze

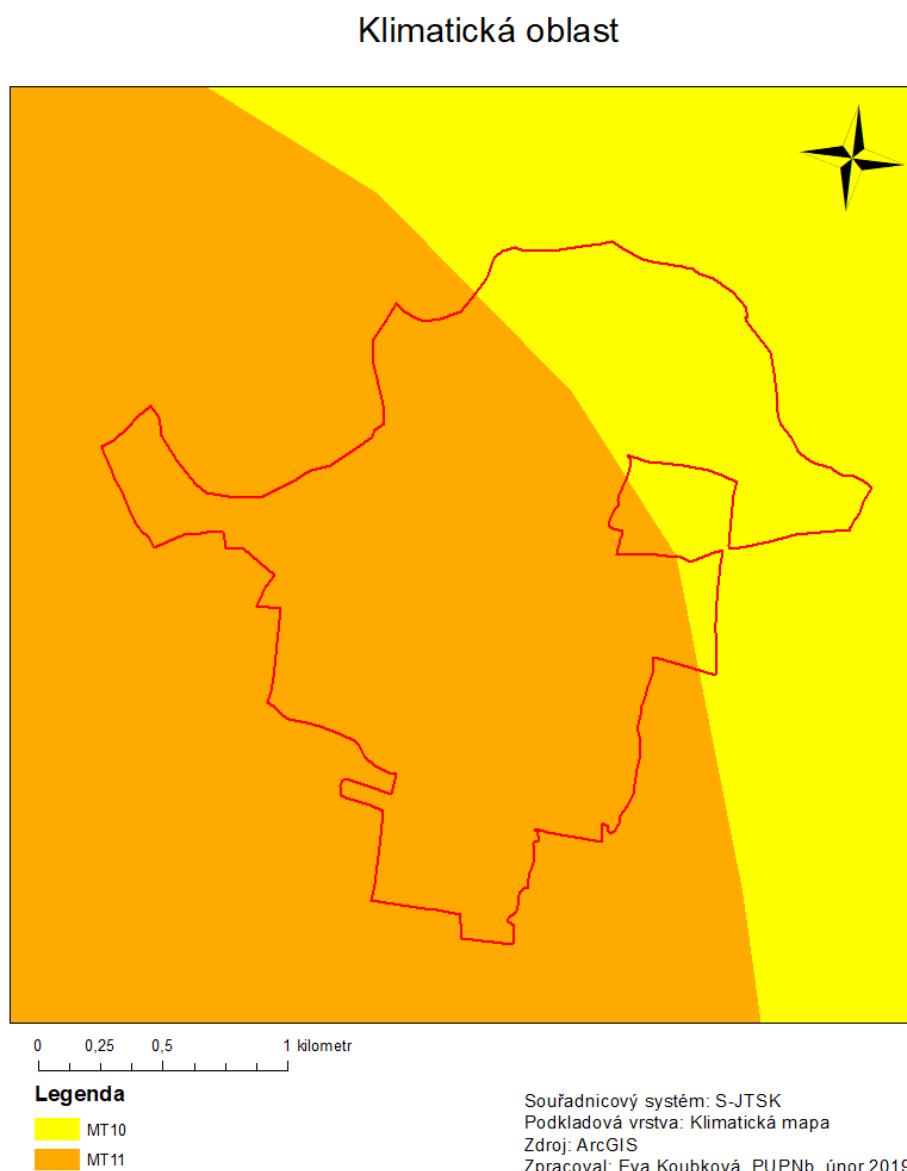
6.1 Charakteristika přírodních podmínek

V této části jsou podrobněji popsány klimatické, hydrologické, geologické a půdní poměry katastrálního území Lhota pod Horami.

6.1.1 Klimatické poměry

Řešené katastrální území spadá dle Quitta (1971) do klimatické oblasti MT10 a MT11, tedy do oblasti mírně teplé.

Obrázek č. 3: Klimatická oblast v území

Tabulka č. 6: Charakteristika klimatických oblastí MT10 a MT11

	MT10	MT11
Počet letních dní	40-50	40-50
Počet dní s teplotou alespoň 10 °C	140-160	140-160
Počet mrazových dní	110-130	110-130
Počet ledových dní	30-40	30-40
Průměrná teplota v lednu	-2 - -3	-2 - -3
Průměrná teplota v dubnu	7-8	7-8
Průměrná teplota v červenci	17-18	17-18
Průměrná teplota v říjnu	7-8	7-8
Počet dnů se srážkami alespoň 1 mm	100-120	90-100
Srážkový úhrn ve vegetačním období	400-450	350-400
Srážkový úhrn v zimním období	200-250	200-250
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50-60	50-60
Počet jasných dní	120-150	120-150
Počet zatažených dní	40-50	40-50

(Quitt, 1971, vlastní zpracování)

Pro zhodnocení následujících klimatických poměrů byla využita kniha Podnebí Československé socialistické republiky (Zítek, 1961) a Atlas podnebí Česka (Tolasz, 2007). Údaje byly vždy převzaty ze stanice, která se nachází k řešenému katastrálnímu území nejbližší.

Srážky

Roční úhrn srážek (stanice Protivín) činí 596 mm. Nejméně srážek dopadne na zem v únoru (27 mm), nejvíce v červenci (87 mm). Průměrný úhrn srážek za vegetační období, tedy od dubna do září, čítá 396 mm. Průměrný počet dnů s boufku (stanice Vodňany) je 15,5 dne.

Tabulka č. 7: Průměrný úhrn srážek (mm) v jednotlivých měsících

Stanice	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Protivín	28	27	29	45	64	76	87	76	48	47	34	35

(Zítek, 1961, vlastní zpracování)

Teploty

Průměrná teplota vzduchu v této oblasti činí 7,3 °C (stanice Vodňany). Nejchladnějším měsícem je leden (-2,4 °C), nejteplejším červenec (17,2 °C). Průměrná teplota vzduchu ve vegetačním období dosahuje hodnoty 13,4 °C. Průměrný počet mrazových dnů, kdy teplota klesne na hodnotu -0,1 °C a méně, je 116,1 dne (stanice Písek).

Tabulka č. 8: Průměrná teplota vzduchu (°C) v jednotlivých měsících

Stanice	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Vodňany	-2,4	-1,4	2,8	7,0	12,4	15,3	17,2	16,3	12,3	7,3	2,4	-1,2

(Zítek, 1961, vlastní zpracování)

Směr a síla větru

V území převládá západní a jihozápadní vítr (stanice Vodňany). Hodnoty jsou dle Beaufortovy stupnice.

Tabulka č. 9: Průměrná četnost směrů větru v létě (%)

Stanice	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	bezvětří
Vodňany	3,0	6,5	7,2	11,8	7,7	25,6	25,8	10,3	2,1

(Zítek, 1961, vlastní zpracování)

Tabulka č. 10: Průměrná četnost směrů větru v zimě (%)

Stanice	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	bezvětří
Vodňany	6,3	4,6	4,7	15,1	8,7	24,9	26,4	8,3	1,0

(Zítek, 1961, vlastní zpracování)

Tabulka č. 11: Průměrná četnost směrů větru v roce (%)

Stanice	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	bezvětří
Vodňany	4,8	5,7	7,5	15,5	8,6	23,6	23,6	9,3	1,4

(Zítek, 1961, vlastní zpracování)

Vlhkostní poměry

Dle Atlasu podnebí Česka (Tolasz, 2007) činí průměrná roční relativní vlhkost vzduchu mezi 75 – 80 %.

- **Langův dešťový faktor**

$$\text{LDF} = \frac{R}{t} = \frac{596}{7,3} = 81,64$$

R - průměrný roční úhrn srážek v mm,

t - průměrná roční teplota vzduchu ve °C.

Dle Langova dešťového faktoru bylo zjištěno, že se jedná o oblast humidní.

- **Minářova vláhová jistota**

$$\text{MVJ} = \frac{R - 30(t + 7)}{t} = \frac{596 - 30(7,3 + 7)}{7,3} = 22,88$$

R - průměrný roční úhrn srážek v mm,

t - průměrná roční teplota vzduchu ve °C.

Výpočtem Minářovy vláhové jistoty byla získána informace, že se jedná o mírně vlhkou oblast.

Fenologické poměry

Následující poměry byly zpracovány z místa Týn nad Vltavou.

Tabulka č. 12: Fenologické poměry

Počátek jarních polních prací	31. 3.
Počátek setí jarního ječmene	3. 4.
Rozkvět ozimého žita	5. 6.
Počátek senosečí	11. 6.
Počátek žní ozimého žita	19. 7.
Počátek setí ozimého žita	18. 9.

(Zítek, 1961, vlastní zpracování)

6.1.2 Hydrologické poměry

Řešené katastrální území Lhota pod Horami náleží k povodí prvního řádu Labe, druhého řádu Otava a Vltava od Otavy po Sázavu s číslem hydrologického pořadí 1-08, třetího řádu s číslem hydrologického pořadí 1-08-03 Blanice a Otava od Blanice po Lomnici. Území spadá do dvou povodí čtvrtého řádu.

Nejvýznamnějším tokem v katastrálním území je Bílý potok, který pramení v katastrálním území 765805 Temelín, v blízkosti obce Kaliště. Dále se v území nacházejí pouze bezejmenné vodoteče.

Tabulka č. 13: Hydrologické pořadí IV. řádu

číslo hydrologického pořadí	název	plocha povodí [km²]	plocha povodí v k. ú. [km²]
1-08-03-0795-0-00	Bílý potok	13,410 km ²	0,915 km ²
1-08-03-0791-0-00	Bílý potok	11,520 km ²	2,916 km ²

(ČHMÚ, vlastní zpracování)

Tabulka č. 14: Výčet toků v katastrálním území Lhota pod Horami

ID	název toku
122660100100 (VT1)	Radomilický (Bílý) potok
122660101600 (VT2)	bezejmenný tok
122600101400 (VT3)	bezejmenný tok
122660100800 (VT4)	bezejmenný tok
122660100900 (VT5)	bezejmenný tok
122660101200 (VT6)	bezejmenný tok
122660102000 (VT7)	bezejmenný tok
122660102400 (VT8)	bezejmenný tok
122660500600 (VT9)	bezejmenný tok
122660101800 (VT10)	bezejmenný tok
122660103400 (VT11)	bezejmenný tok
122660102200 (VT12)	bezejmenný tok
122660102600 (VT13)	bezejmenný tok
122660502900 (VT14)	bezejmenný tok (ostatní vodní linie)

(CEVT, vlastní zpracování)

Vodní plochy

V k. ú. Lhota pod Horami se nachází Horní Lhotský rybník s plochou 2,16 ha, Dolní Lhotský rybník s plochou 5,17 ha a dále bezejmenné rybníky. Oba zmíněné rybníky jsou ve vlastnictví Rybářství Třeboň Hld. a.s. a slouží k rybochovným účelům.

6.1.3 Geologické a půdní poměry

Tabulka č. 15: Geomorfologické systematické členění

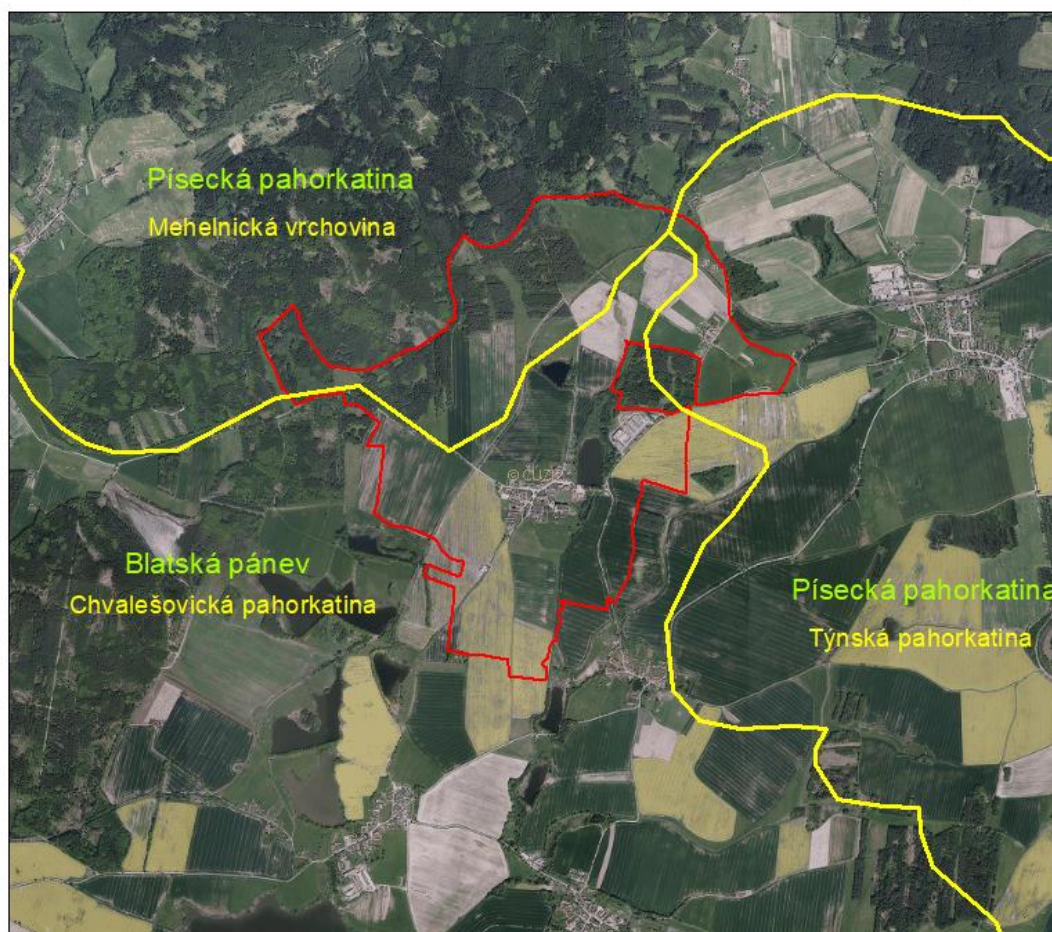
Systém: Hercynský	
Provincie: Česká vysočina	
Subprovincie: Česko-moravská	
Oblast: Jihočeské pánve	Oblast: Středočeská pahorkatina
Celek: Českobudějovická pánev	Celek: Tábořská pahorkatina
Podcelek: Blatská pánev	Podcelek: Písecká pahorkatina
Okrsek: Chvalešovická pahorkatina	Okrsek: Týnská pahorkatina, Mehelnická vrchovina

(Geoportál CENIA, vlastní zpracování)

Řešené katastrální území spadá dle geomorfologického členění do dvou podcelků. Větší část území vyplňuje Blatská pánev, menší část Písecká pahorkatina. Do severovýchodní části území zasahuje Týnská pahorkatina, která z okrsků vyplňuje nejmenší plochu katastrálního území. Do západní, severozápadní a severní části katastru zasahuje Mehelnická vrchovina. Zbylá, převažující část katastrálního území spadá do Chvalešovické pahorkatiny.

Obrázek č. 4: Geomorfologie území

Geomorfologie území

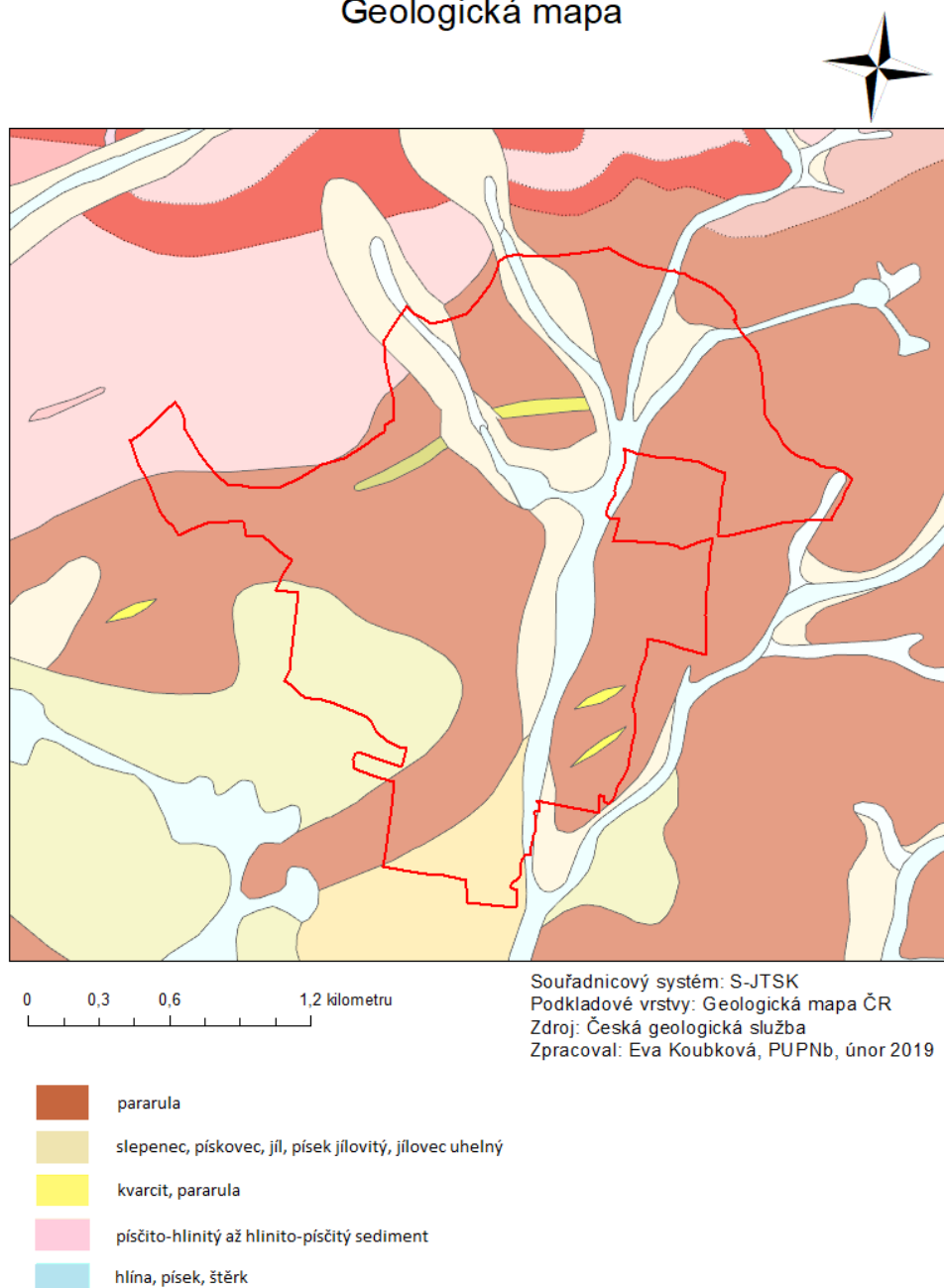

Souřadnicový systém: S-JTSK
Podkladové vrstvy: Ortofoto
Zdroj: ČÚZK, Geoportál CENIA
Zpracoval: Eva Koubková, PUPNb, únor 2019

Geologické poměry

Obrázek č. 5: Geologická mapa území

Geologická mapa

Bylo zjištěno, že v řešeném katastrálním území Lhota pod Horami převažuje svým výskytem pararula. Dále se v katastrálním území lze setkat se slepenec, pískovcem, jílem, jílovitým pískem, uhelným jílovcem, písčito-hlinitými až hlinito-písčitými sedimenty, hlínou, pískem, štěrkem a na některých místech i s kvarcitem.

Tabulka č. 16: Popis HPJ nacházejících se v řešeném katastrálním území

číslo HPJ	popis HPJ
32	Kambizemě modální eubazické až mezobazické na hrubých zvětralinách, propustných, minerálně chudých substrátech, žulách, syenitech, granodioritech, méně ortorulách, středně těžké lehčí s vyšším obsahem grusu, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu
37	Kambizemě litické, kambizemě modální, kambizemě rankerové a rankery modální na pevných substrátech bez rozlišení, v podorničí od 30 cm silně skeletovité nebo s pevnou horninou, slabě až středně skeletovité, v ornici středně těžké lehčí až lehké, převážně výsušné, závislé na srážkách
47	Pseudogleje modální, pseudogleje luvické, kambizemě oglejené na svahových (polygenetických) hlínách, středně těžké, ve spodině těžší až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
50	Kambizemě oglejené a pseudogleje modální na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48,49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
52	Pseudogleje modální, kambizemě oglejené na lehčích sedimentech limnického terciéru (sladkovodní svrchnokřídové a tercierní uloženiny), často s příměsí eolického materiálu, zpravidla jen slabě skeletovité, zrnitostně středně těžké lehčí až lehké, se sklonem k dočasnému převlhčení
64	Gleje modální, stagnogleje modální a gleje fluvické na svahových hlínách, nivních uloženinách, jílovitých a slinitých materiálech, zkulturněné, s upraveným vodním režimem, středně těžké až velmi těžké, bez skeletu nebo slabě skeletovité
67	Gleje modální na různých substrátech často vrstevnatě uložených, v polohách širokých depresí a rovinných celků, středně těžké až těžké, při vodních tocích závislé na výšce hladiny toku, zaplavované, těžko odvodnitelné

(VÚMOP, vlastní zpracování)

Tabulka č. 17: Přehled a popis BPEJ v katastrálním území Lhota pod Horami

BPEJ	klimatický region	sklon	expozice	skeletovitost	hloubka půdy	cena Kč/m ²	ochrana ZPF
5.32.01	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá (do 25 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	6,61	III.
5.32.04	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	středně skeletovitá (25 – 50 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	4,47	IV.
5.32.14	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	mírný sklon (3 - 7 °)	všesměrná	středně skeletovitá (25 – 50 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	3,90	V.
5.37.55	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	střední sklon (7 – 12 °)	východ, západ	slabě skeletovitá (10 – 25 %)	půda mělká	1,72	V.
5.47.00	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	bezskeletovitá, s příměsí (do 10 %)	půda hluboká	7,04	III.
5.50.01	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá (do 25 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	7,12	III.
5.52.01	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá (do 25 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	6,65	III.
5.64.01	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá (do 25 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	5,87	III.

5.67.01	MT2 – mírně teplý, mírně vlhký	úplná rovina, rovina (0 - 3 °)	všesměrná	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá (do 25 %)	půda hluboká, půda středně hluboká	1,39	V.
---------	--------------------------------------	---	-----------	--	--	------	----

(VÚMOP, vlastní zpracování)

6.2 Hospodářské využití území

Zemědělská výroba

Katastrální území Lhota pod Horami spadá dle Němce (2001) do výrobní oblasti B1 – bramborářská oblast. Největším hospodařícím subjektem v katastrálním území je Zemědělské družstvo Krč, které sídlí přibližně 5 km severozápadně ve stejnojmenné obci Krč. Další společností, která se podílí na zemědělské výrobě v území, je Agro Temelín s.r.o. Hospodaří zde i několik soukromých zemědělců, kteří se věnují převážně chovu skotu k masným účelům (stádo okolo 10 kusů plemene Aberdeen Angus) či k maso-mléčné produkci (jedno stádo okolo 10 kusů plemene Český strakatý skot, druhé stádo okolo 20 kusů téhož plemene). Skot je chován pastevním způsobem. Mezi často pěstované plodiny v území patří obilniny, píce, z olejin řepka a v posledních třech letech se v území pěstuje mák. Jsou zde maloplošně pěstovány i brambory. V území je využívána tradiční agrotechnika. Zemědělské družstvo Krč disponuje moderními zemědělskými stroji. Severovýchodně od intravilánu obce Lhota pod Horami stojí kravín, kde hospodaří Zemědělské družstvo NOVA Dříteň. Krávy jsou zde celoročně ustájeny. Jižně od fotbalového hřiště ve Lhotě pod Horami chátrá starý vepřín. Provoz zde byl ukončen v roce 2004. Asanace vepřína je navržena v územním plánu, zatím ovšem nebyla uskutečněna.

Jelikož přímo v obci Lhota pod Horami funguje jezdecká stáj, jsou některé pozemky využívány nejen jako pastvina pro skot, ale i pro koně (pastviny jižně pod intravilánem obce Lhota pod Horami). V katastrálním území chovají svá včelstva 4 včelaři.

Tabulka č. 18: Osevní postup pro katastrální území Lhota pod Horami

Plodiny osevního postupu	Agrotechnika	Termíny agrotechnických operací				Faktor C
		Příprava půdy	Setí / sázení	Sklizeň	Podmítka/ Orba	
Jetelotravní směska	Podsev do předplodiny	13. 3.	27. 3.	1. 8.	8. 8.	0,021
Pšenice ozimá	Setí do zorané půdy, sláma sklizena	23. 9.	7. 10.	28. 7.	3. 8.	0,183
Řepka ozimá	Setí do zorané půdy, sláma sklizena	5. 8.	12. 8.	25. 7.	1. 8.	0,278
Mák setý	Setí do zorané půdy, sláma sklizena	22. 3.	5. 4.	15. 8.	20. 8.	0,595
Ječmen jarní	Setí do zorané půdy, sláma sklizena	22. 3.	29. 3.	26. 7.	2. 8.	0,228
Celkový C faktor = 0,217						

(vlastní zpracování)

Obrázek č. 7: Kravín Lhota pod Horami

(foto vlastní)

Obrázek č. 8: Chátrající vepřín

(foto vlastní)

Obrázek č. 9: Pastviny v katastrálním území Lhota pod Horami

Pastviny v katastrálním území Lhota pod Horami

Lesní výroba

V území nalezneme lesy smíšené, kde mírně převažují jehličnaté stromy. Mezi často se vyskytujícími zástupci jehličnatých stromů patří v daném území borovice lesní (*Pinus sylvestris*) a smrk ztepilý (*Picea abies*), dále pak v menším zastoupení lze nalézt modřín opadavý (*Larix decidua*) a jedli bělokorou (*Abies alba*). Z listnatých stromů je ve větší míře zastoupen dub letní (*Quercus robur*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*), dále se v území častěji vyskytuje bříza bělokorá (*Betula pendula*) či topol osika (*Populus tremula*). Lesy v území mají hospodářský účel.

Většina lesů je majetkem obce Temelín. Zbytek patří soukromým vlastníkům, kteří bydlí převážně ve Lhotě pod Horami, nebo odtud pocházejí. Plocha lesa činí celkem 78,47 ha, což je 20,48 % z celkové plochy řešeného katastrálního území.

Těžba surovin

V území nedochází k žádné těžbě surovin. Nenachází se zde ani žádná chráněná ložisková území.

Skládky odpadů

V současnosti nenajdeme v území skládku odpadů. Do druhé poloviny 70. let se nacházela severozápadně od Lhoty pod Horami skládka domovního odpadu, kam místní obyvatelé odpad sváželi. Ve druhé polovině 70. let byla skládka zavezena zeminou a plocha začala být zemědělsky využívána. I v dnešní době můžeme po hlubší orbě v místech nalézt odpad ze skládky.

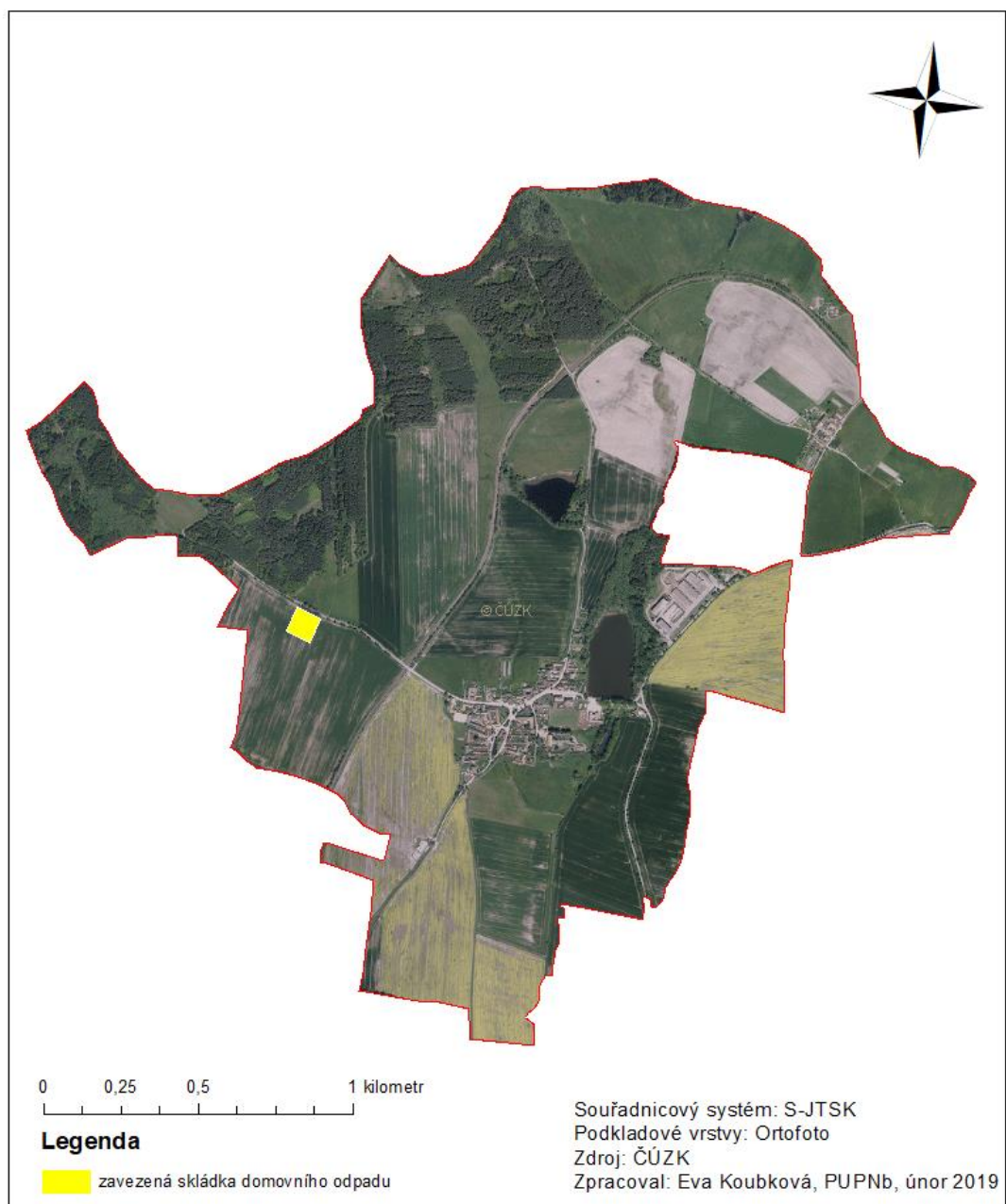
Obrázek č. 10: Vyoraný odpad ze zavezené skládky

(foto vlastní)

Obrázek č. 11: Lokace zaniklé sklárky domovního odpadu

Lokace zaniklé sklárky domovního odpadu

Čistírna odpadních vod

Během dubna 2019 bude v obci Lhota pod Horami dokončena výstavba centrální čistírny odpadních vod. Čistírna se nachází jižně od návsi obce.

Obrázek č. 12: Centrální čistírna odpadních vod v obci Lhota pod Horami

(foto vlastní)

Rekreační využívání území

V hospodě ve Lhotě pod Horami si lze zahrát bowling. Vedle hospody nalezneme víceúčelové hřiště z tartanu nebo hřiště na fotbal. Milovníci koní mohou využít služeb jezdecké stáje. Místní lesy jsou v okolí známé díky hojnému výskytu hub. Za účelem houbaření se do místních lesů vydávají i lidé ze vzdálenějšího okolí.

Další specifické zájmy v území

Lhota pod Horami i Pláňovy spadají do užšího pásma havarijní připravenosti Jaderné elektrárny Temelín.

Technická infrastruktura

Přes katastrální území Lhota pod Horami vede tranzitní plynovod a vedení vysokého napětí. V území lze nalézt 4 trafostanice.

Obrázek č. 13: Technická infrastruktura v katastrálním území Lhota pod Horami

Technická infrastruktura

Zastavitelné území

V řešeném katastrálním území se nachází dle aktuálního územního plánu 4,8 ha plochy s možností zastavění. Zastavitelné plochy lze nalézt západně a severně u intravilánu obce Lhota pod Horami a jihovýchodně u intravilánu obce Pláňovy.

Obrázek č. 14: Místa s možnou výstavbou

Místa s možnou výstavbou

6.3 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

6.3.1 Dopravní systém

Řešeným katastrálním územím vedou dvě silnice III. třídy. Silnice 1415 vedoucí z Protivína do Temelína a silnice 1417 spojující Lhotu pod Horami s obcí Sedlec. Zmíněné silnice jsou v poměrně dobrém stavu. Jsou odvodněné příkopy po obou stranách. Místní komunikace v obci Lhota pod Horami jsou v horším stavu, konkrétně u MK5 by bylo vhodné zvážit opravu povrchu. Místní komunikace (MK6) vedoucí okolo obce Pláňovy je ve velmi dobrém stavu. Polní cesty jsou kromě HPC1 nezpevněné, kritická místa jsou zpevněna drobnými kameny či sutí.

Tabulka č. 19: Přehled a popis cestní sítě

<p>III/1415 Délka/šířka: 3155 m (v k. ú.)/6,5 m Směr: Vede z Protivína do Temelína Povrch: asfalt Kultury okolo: les, orná půda, TTP, vodní plocha Další: po obou stranách odvodňovací příkopy; kříží se s železnicí Doprovodná zeleň: DL, JAM, JAK, JAZ, LÍM, HAO, BOL, VOB, TP, BB, TO, TČ</p>	 A photograph showing a long, straight asphalt road stretching into the distance. The road is flanked by green grass and trees on both sides. The sky is clear and blue.
<p>III/1417 Délka/šířka: 690 m (v k. ú.)/6 m Směr: Spojuje Lhotu pod Horami s obcí Sedlec Povrch: asfalt Kultury okolo: orná půda Další: po obou stranách odvodňovací příkopy Doprovodná zeleň: JAD, HRO, JAK, JAM, LÍM, JAZ, BOL, BOČ, HAO, JEP, BB, TO</p>	 A photograph showing a gravel or asphalt road stretching into the distance. The road is flanked by green grass and trees on both sides. The sky is clear and blue.

<p>MK1</p> <p>Délka/šířka: 442 m/3,5 m</p> <p>Směr: spojuje náves obce se silnicí III/1415; z druhé strany na ni navazuje MK2</p> <p>Povrch: asfalt (horší stav)</p> <p>Další: vede intravilánem obce Lhota pod Horami</p> <p>Doprovodná zeleň: JAZ, VJ</p>	
<p>MK2</p> <p>Délka/šířka: 340 m/3 m</p> <p>Směr: Svedena z MK1, spojuje obec s přečerpávací stanicí plynu; napojuje se na VPC6 a VPC7</p> <p>Povrch: betonové panely</p> <p>Kultury okolo: orná půda, TTP, vodní tok</p> <p>Doprovodná zeleň: JAZ, VJ, VK, SZ, DL, TO</p>	
<p>MK3</p> <p>Délka/šířka: 247 m/3,5 m</p> <p>Směr: Spojuje intravilán obce se silnicí III/1415; napojuje se na MK4</p> <p>Povrch: zhutněný štěrk</p> <p>Kultury okolo: TTP</p>	
<p>MK4</p> <p>Délka/šířka: 230 m/3,5 m</p> <p>Směr: Napojení z MK3; spojuje intravilán s bývalým vepřínem a pozemky okolo</p> <p>Povrch: asfalt (špatný stav)</p> <p>Doprovodná zeleň: SZ, BB</p>	

<p>MK5</p> <p>Délka/šířka: 151 m/4 m</p> <p>Směr: Spojuje další část intravilánu se silnicí III/1415; napojuje se na HPC1</p> <p>Povrch: asfalt (špatný stav)</p>	
<p>MK6</p> <p>Délka/šířka: 313 m/5 m</p> <p>Směr: spojuje obec Pláňovy se silnicí III/1415; napojuje se VPC4 a VPC5</p> <p>Povrch: asfalt</p> <p>Kultury okolo: TTP, orná půda</p> <p>Další: odvodňovací příkop po jedné straně (mimo intravilán)</p> <p>Doprovodná zeleň: DL, BB, TO, VJ, VOB, HRO, JAD</p>	
<p>HPC1</p> <p>Délka/šířka: 932 m/3,5 m</p> <p>Svozná plocha: 47,08 ha</p> <p>Směr: Návaznost z MK5, napojuje se VPC1 a VPC3</p> <p>Povrch: zhutněný štěrk</p> <p>Kultury okolo: orná půda, TTP, les</p> <p>Další: příkopy částečně po obou stranách</p> <p>Doprovodná zeleň: VJ, TO, OL, DL, BB</p>	

<p>VPC1</p> <p>Délka/šířka: 342 m/3 m</p> <p>Svozná plocha: 26,31 ha</p> <p>Směr: Návaznost z HPC1; vede okolo Horního Lhotského rybníka k soukromému včelínu</p> <p>Povrch: vyjeté koleje, místy zpevněné menšími kameny</p> <p>Kultury okolo: vodní plocha, orná půda</p> <p>Doprovodná zeleň: SZ, BOL, TO, BB, LO, TP</p>	
<p>VPC2</p> <p>Délka/šířka: 1136 m/3 m</p> <p>Svozná plocha: 32,99 ha</p> <p>Směr: Návaznost na silnici III/1415, druhý konec cesty navazuje na lesní cestu</p> <p>Povrch: vyjeté koleje přes TTP, posledních 200 m před napojením na lesní cestu zpevněno sutí</p> <p>Kultury okolo: TTP, orná půda, les</p> <p>Další: cesta je často využívána myslivci, kteří se chtějí dostat k posedům</p> <p>Doprovodná zeleň: OL, BB, TO, BOL, SZ, MO</p>	
<p>VPC3</p> <p>Délka/šířka: 255 m/3,5 m</p> <p>Svozná plocha: 4,71 ha</p> <p>Směr: spojuje HPC1 a VPC4</p> <p>Povrch: nezpevněná cesta, vyjeté koleje, místy zpevněná sutí</p> <p>Kultury okolo: orná půda</p> <p>Další: odvodňovací příkop po jedné straně</p> <p>Doprovodná zeleň: DL, TP, JAD, VJ, OL, TO, BOL, SZ, MO, JEP, BB</p>	

<p>VPC4</p> <p>Délka/šířka: 897 m/3 m</p> <p>Svozná plocha: 46,39 ha</p> <p>Směr: z jedné strany napojení na VPC3, z druhé strany napojení na MK6</p> <p>Povrch: vyjeté koleje, místy zpevněná drobnými kameny či sutí</p> <p>Kultury okolo: TTP, orná půda</p> <p>Další: kříží se s železnicí</p> <p>Doprovodná zeleň: VJ, TO, DL, OL, BB, TP, BOL, JAD, BEČ</p>	
<p>VPC5</p> <p>Délka/šířka: 378 m/3 m</p> <p>Svozná plocha: 15,13 ha</p> <p>Směr: Spojuje MK6 a III/1415 přes TTP</p> <p>Povrch: nezpevněný, vyjeté koleje</p> <p>Kultury okolo: TTP</p> <p>Další: konec cesty u napojení na III/1415 není často využíván; zarůstá; horší průjezdnost; cesta slouží především jako spoj k pastvinám</p> <p>Doprovodná zeleň: VJ</p>	
<p>VPC6</p> <p>Délka/šířka: 832 m (v k. ú.)/3 m</p> <p>Svozná plocha: 36,04 ha</p> <p>Směr: napojení z MK2; v k. ú. Chvalešovice se napojuje na silnici II/141</p> <p>Povrch: vyjeté koleje přes TTP</p> <p>Kultury okolo: TTP, orná půda</p> <p>Doprovodná zeleň: SZ, JAD, BEČ, RŮŠ</p>	

VPC7

Délka/šířka: 356 m (v k. ú.)/3 m

Svozná plocha: 17,98 ha

Směr: napojení z MK2

Povrch: vyjeté koleje, místy zpevněná drobnými kameny či sutí

Kultury okolo: orná půda, vodní tok

Další: při táni stěhu bývá cesta často zaplavena vodou z okolní orné půdy

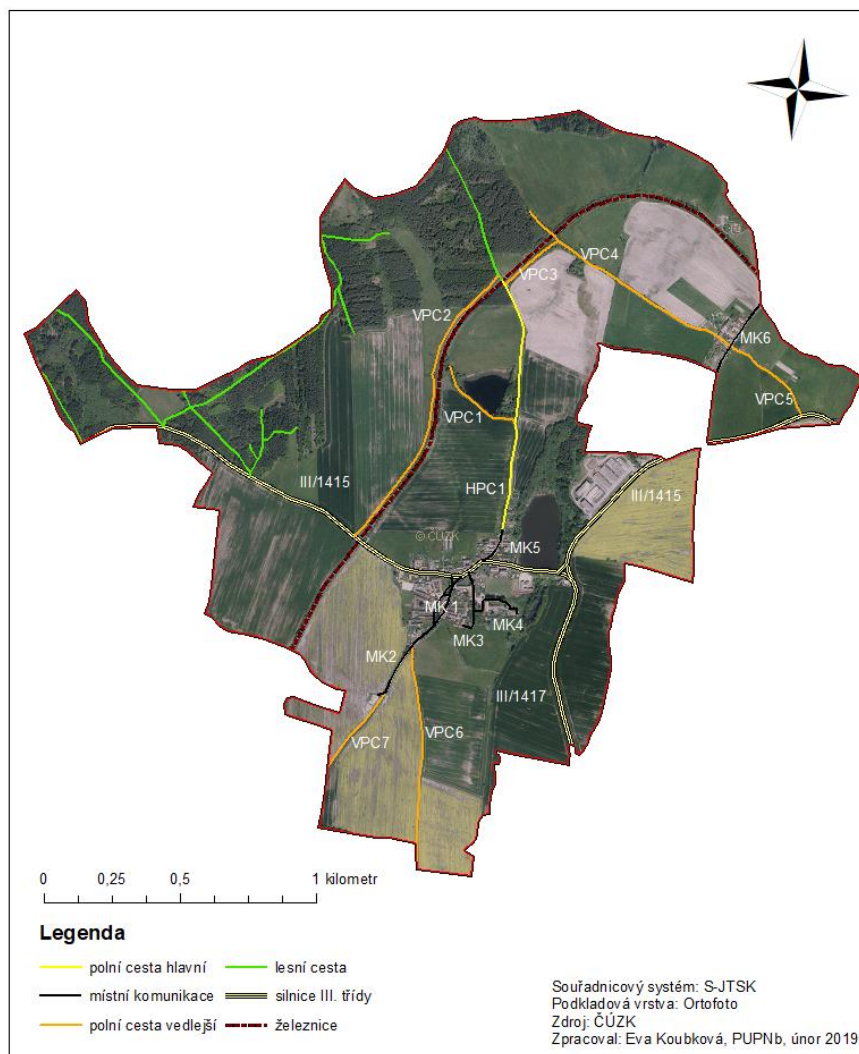
Doprovodná zeleň: VK, DL, JAZ, RŮŠ

(foto vlastní, vlastní zpracování)

Obrázek č. 15: Cestní síť v katastrálním území Lhota pod Horami

Cestní síť

Hromadná doprava

Hromadná doprava je v území zajištěna autobusy na trasách Týn nad Vltavou – Vodňany, Týn nad Vltavou – České Budějovice, Tábor – Prachatice. Územím vede železniční trať Číčenice – Týn nad Vltavou, kde byl v prosinci 2013 ukončen provoz osobní dopavy. Od té doby je trať využívána pouze společností ČD Cargo, a.s., která provozuje nákladní dopravu.

Vyhodnocení pěšího pohybu obyvatelstva

Od autobusové zastávky, která se nachází mezi hrází Dolního Lhotské rybníka a silnicí 1415 ve směru Lhota pod Horami – Temelín, vede až k návsi nový chodník. V blízké budoucnosti je v plánu vytvoření chodníků po celém intravilánu obce podél silnice 1415. V obci Pláňovy nejsou žádné chodníky. Polní cesty slouží nejen k dopravním účelům, ale v řešeném území jsou hojně využívány jako cesty vycházkové.

Vyhodnocení průzkumu zaniklých historických cest

Pro zjištění umístění zaniklých cest byl využit portál Národní inventarizace kontaminovaných míst. Historická cestní síť se při srovnání se současností zásadně neliší. Některé polní cesty zanikly z důvodu výstavby kravína nebo pozměnění vedení železniční cesty. Právě průběh železniční trasy musel být pozměněn z důvodu výstavby Jaderné elektrárny Temelín. Předpokládalo se, že trať bude hojně využívána a bylo potřeba její částečné napřímení, aby vlak s větším počtem vagónů bez problémů úsekem projel. Cesty zanikly i z důvodu scelování pozemků.

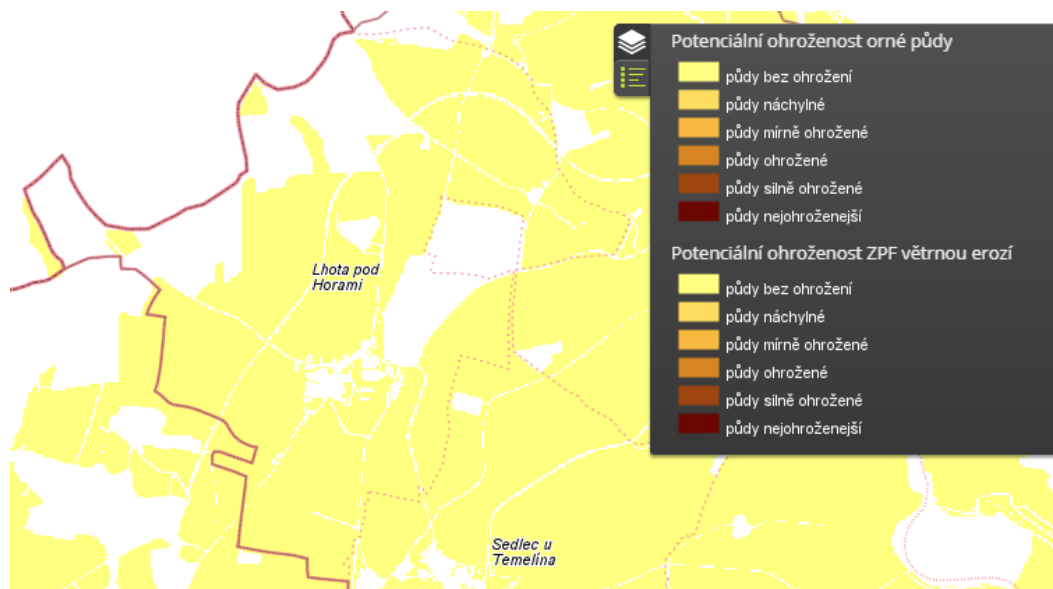
6.3.2 Ochrana půdy

Katastrální území Lhota pod Horami není ohroženo větrnou erozí. Vodní eroze se zde vyskytuje jen v malé a přípustné míře.

Větrná eroze

Půdy v řešeném území nejsou ohroženy větrnou erozí.

Obrázek č. 16: Ohrožení katastrálního území Lhota pod Horami větrnou erozí

(VÚMOP, vlastní zpracování)

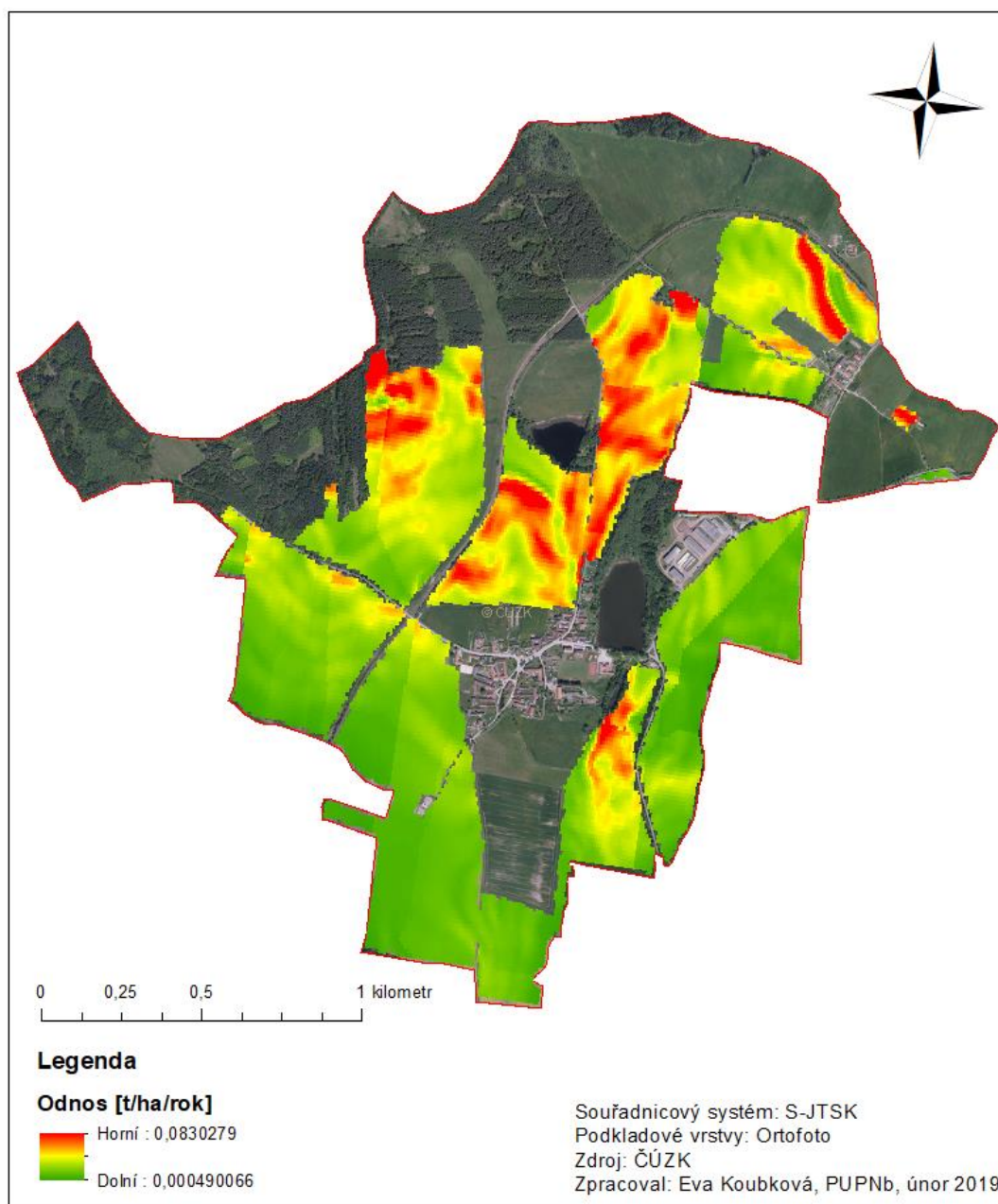
Vodní eroze

Pro zvolené katastrální území byl vytvořen 5 honný osevní postup. Díky tomuto osevnímu postupu byl vypočítán faktor C (viz podkapitola 6.2 Hospodářské využití území).

Prostřednictvím softwaru ArcMap 10.6.1 byla zpracována mapa míry erozního ohrožení pro řešené území. Katastrální území Lhota pod Horami není významně ohroženo vodní erozí. Vyskytují se zde především půdy středně hluboké a hluboké, kde je přípustný smyv do 4 t/ha za rok. Maximální odnos se v území pohybuje v přípustné míře 0,08 t/ha za rok. To je zapříčiněno především nízkou svažitostí území.

Obrázek č. 17: Míra erozního ohrožení v katastrálním území Lhota pod Horami

Míra erozního ohrožení

5.3.3 Poměry v oblasti vod

Vodní toky

VT1 (ID 122660100100) - Bílý (Radomilický) potok

Bílý potok pramení v katastrálním území 765805 Temelín nedaleko obce Kaliště. Správcem toku je Povodí Vltavy, s.p. V katastrálním území Lhota pod Horami se jedná o hlavní vodní tok. Až na tři výjimky se do Bílého potoka vlévají všechny toky přímo v řešeném území. Potok vtéká do řešeného území v severní části katastru a v jižní části katastr opouští. Délka toku v řešeném katastru činí 2,31 km, jeho celková délka je 20,75 km. V katastrálním území 789089 Záblatí se z Bílého potoka stává potok Radomilický.

Obrázek č. 18: Bílý potok

(foto vlastní)

Bezejmenné toky

Bezejmenné vodní toky (povrchové + podpovrchové) mají v řešeném katastrálním území délku 6,35 km. Až na tok ID 122660500600 (VT9), ID 122660103400 (VT11) a ID 122660502900 (VT14) se všechny přímo v řešeném katastrálním území vlévají do Bílého potoka, posléze Radomilického.

VT2 (ID 122660101600)

Tok pramení v katastrálním území 674311 Těšínov u Protivína, konkrétně ve východní části. Zásobuje vodou Horní Lhotský rybník, poté se vlévá do Bílého potoka. Jeho délka v území činí 1,17 km.

VT3 (ID 122600101400)

Do řešeného katastrálního území vtéká v jeho severní části, kde se odděluje od VT4. Poté směřuje jihovýchodním směrem, kde se po necelém kilometru vlévá do Bílého potoka.

VT4 (ID 122660100800)

Tento tok pramení stejně jako tok VT2 ve východní části katastrálního území Těšínov u Protivína. Do katastrálního území Lhota pod Horami vtéká v jeho severní části, poté teče 0,67 km východním směrem, kde se vlévá do Bílého potoka.

VT5 (ID 122660100900)

Tok pramení v jižní části katastrálního území 787221 Vseteč. Posléze teče přes katastrální území Temelín do katastrálního území Lhota pod Horami, kde se v jeho severní části vlévá do VT4. Jeho délka v řešeném území činí pouze 0,08 km.

VT6 (ID 122660101200)

Tok pramení v katastrálním území Temelín, jižně pod rybníkem Námětek. Do řešeného území vtéká v jeho severovýchodní části. Teče 0,69 km jihozápadně, poté se vlévá do Bílého potoka.

VT7 (ID 122660102000)

Tok protéká okolo místního kravína, poté se vlévá do Dolního Lhotského rybníka. Odtud odtéká již jako Bílý potok. Jeho délka v řešeném území je 0,57 km.

VT8 (ID 122660102400)

Tok se jihovýchodně pod intravilánem obce Lhota pod Horami vlévá do Bílého potoka. Jeho délka v řešeném území čítá 0,30 km.

VT9 (ID 122660500600)

Tok pramení v západní části řešeného katastru. Jeho délka v katastrálním území Lhota pod Horami činí 0,40 km. V katastrálním území 654981 Chvalešovice se vlévá do bezejmenné vodoteče (ID 122660500500), která se v téže katastrálním území vlévá do jiné bezejmenné vodoteče (ID 122660500400). Tato vodoteč se vlévá do Bělohůreckého rybníka, odkud odtéká již jako Bílý potok.

VT10 (ID 122660101800)

Délka toku v území činí 0,36 km.

VT11 (ID 122660103400)

Tento bezejmenný tok teče podél východní hranice katastrálního území Lhota pod Horami. Jeho délka v řešeném území je 0,19 km.

VT12 (ID 122660102200)

Tok se jihovýchodně od intravilánu obce Lhota pod Horami vlévá do Bílého potoka. Jeho délka v území čítá 0,03 km.

VT13 (ID 122660102600)

Protéká jižní částí řešeného území. Vlévá se do Bílého potoka. Délka toku je 0,24 km.

VT14 (ID 122660502900)

Tok protéká jihozápadní částí řešeného území. Délka toku v území je 0,66 km. V katastrálním území Chvalešovice se vlévá do bezejmenného toku (ID 122660500400). Tato vodoteč se vlévá do Bělohůreckého rybníka, odkud odtéká již jako Bílý potok.

Vodní plochy

Horní Lhotský rybník

Rybník se nalézá přibližně 0,5 km severně od intravilánu obce Lhota pod Horami. Jeho plocha činí 2,16 ha. Jedná se o rybochovnou nádrž. Spadá do vlastnictví Rybářství Třeboň Hld. a.s. Hráz Horního Lhotského rybníka je zpevněna břehovými porosty. Převažuje zde dub letní (*Quercus robur*) a topol osika (*Populus tremula*).

Dolní Lhotský rybník

Východně, přímo vedle intravilánu obce Lhota pod Horami, nalezneme Dolní Lhotský rybník s plochou 5,17 ha, který je také ve vlastnictví Rybářství Třeboň Hld. a.s. Rybník taktéž slouží k rybochovým účelům. Přímo po hrázi vede silnice III/1415. Mezi převažující stromy patří dub letní (*Quercus robur*), topol osika

(*Populus tremula*), vrba křehká (*Salix fragilis*), vrba jíva (*Salix caprea*) či například olše lepkavá (*Alnus glutinosa*).

V řešeném katastrálním území dále najdeme 3 bezejmenné vodní plochy. Vodní nádrž na návsi v obci Lhota pod Horami slouží především k retenci a akumulaci vody. Její plocha činí 733 m². Nádrž prošla v roce 2018 modernizací a je ve vlastnictví obce Temelín, pod jehož správu Lhota pod Horami spadá.

Jižně od Dolního Lhotského rybníka nalezneme další bezejmennou nádrž, která s plochou 0,37 ha také slouží především k retenci a akumulaci vody. Nádrž spadá do vlastnictví více osob.

Poslední bezejmenná nádrž se nalézá v severní části řešeného katastrálního území. Velikost vodní plochy čítá 0,1 ha a je opět rozdělena mezi více vlastníků. Tato nádrž slouží k soukromému chovu ryb.

Záplavová území

Záplavová území Q5, Q20 a Q100 do řešeného katastrálního území nezasahují.

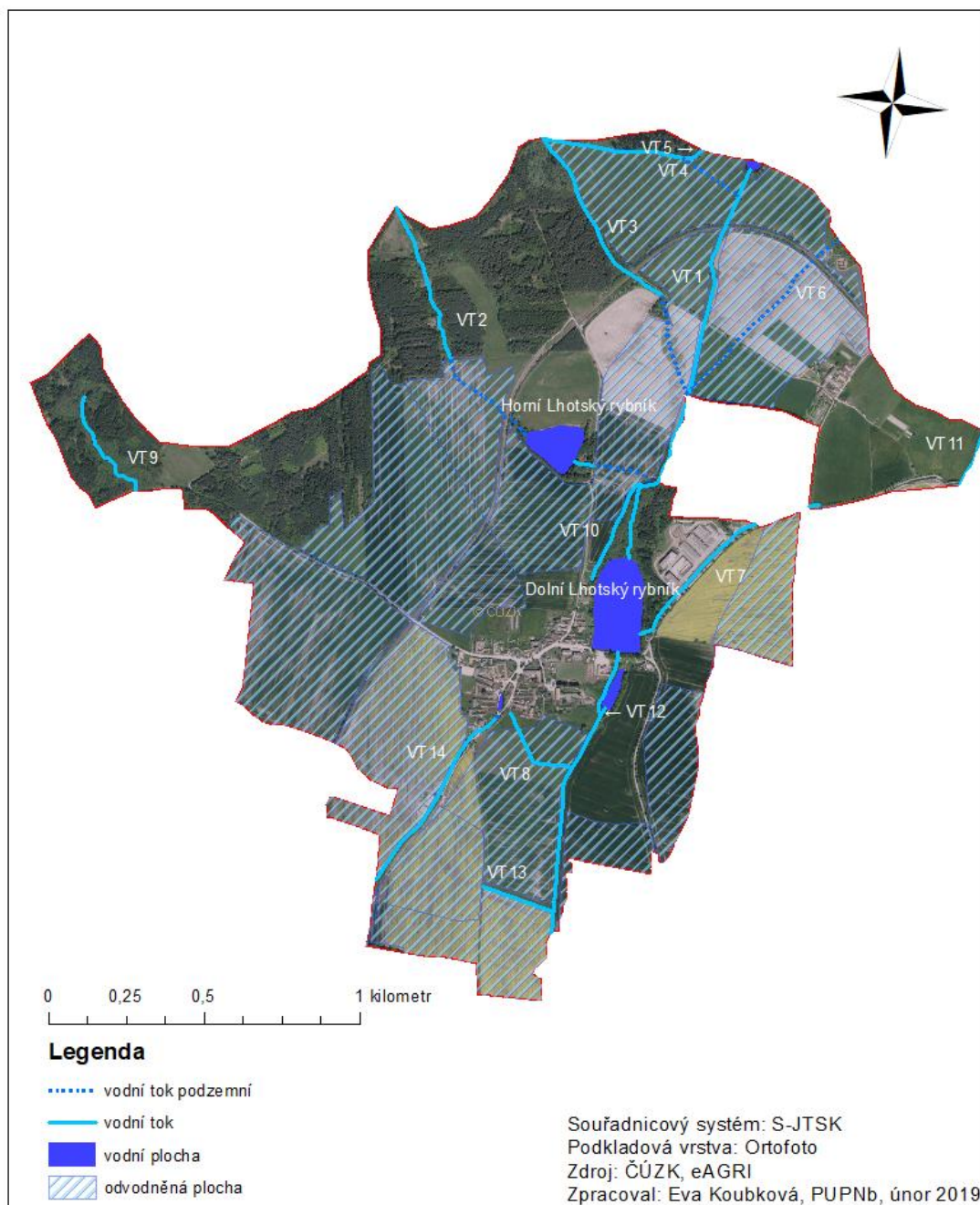
Odvodněné plochy

K odvodnění části území došlo poprvé v roce 1963, poté na dalších plochách v letech 1974-1976, plocha v jihovýchodní části území byla odvodněna až v roce 1980. Celkem je v řešeném katastrálním území odvodněno 2,16 km².

V současné době odvodňovací zařízení neplní svou funkci, jelikož došlo při stavbě plynovodu k jeho poškození. Lidé dokonce některé skruže, které byly nadzemní částí odvodňovacích zařízení, postupem času zcizili. V tom důsledku vzniklo nebezpečí pro lidi, zvěř či zemědělské stroje, protože mohou zbytek skruží pod zemí lehce přehlédnout a může dojít ke zranění, poničení stroje a v nejhorším případě k úmrtí.

Obrázek č. 19: Hydrologické poměry v katastrálním území Lhota pod Horami

Hydrologické poměry

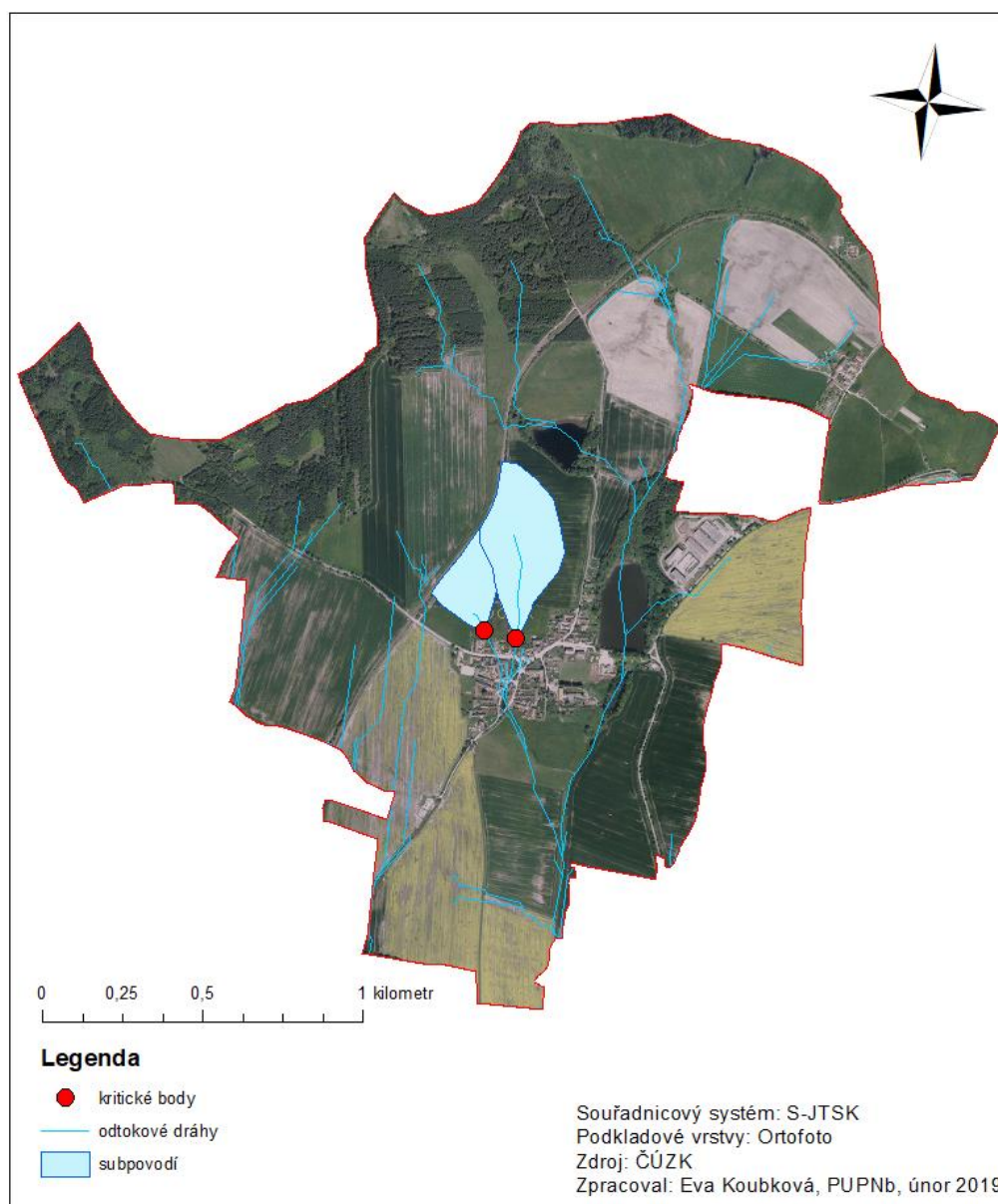

Kritické body v území

Kritické body určují místa, kde hrozí, že by smyv půdní hmoty mohl ohrozit zastavěnou část území. V území byly určeny dva kritické body. Body se nacházejí na severní straně intravilánu obce Lhota pod Horami. Těmto místům by měla být věnována zvýšená pozornost, jelikož v období výskytu přívalových dešťů může dojít k odnosu půdní hmoty z polí směrem k intravilánu obce. Vzhledem ke konfiguraci území, malé sběrné ploše subpovodí a malé členitosti území není intravilán v určených kritických bodech bezprostředně ohrožen.

Obrázek č. 20: Kritické body

Kritické body

6.3.4 Krajina a příroda

Tabulka č. 20: Biogeografická charakteristika

provincie	Středoevropské listnaté lesy
podprovincie	Hercynská
bioregion	Českobudějovický/Bechyňský
vegetační stupeň	dubobukový, bukový
potencionální přirozená vegetace	acidofilní doubravy, luhy, podmáčené olšiny

(Culek et al., 2013, vlastní zpracování)

Land use

Téměř polovina katastrálního území Lhota pod Horami je tvořena ornou půdou (47,85 %). Zbytek území je vyplněn převážně lesy (20,48 %) a TTP (19,91 %), které jsou zde v podobném procentuálním zastoupení. V malém procentuálním zastoupení se zde nalézá zastavěná plocha (5,56 %), rozptýlená zeleň (2,32 %), vodní plocha (1,99 %), cestní síť (1,24 %) a železnice (0,65 %).

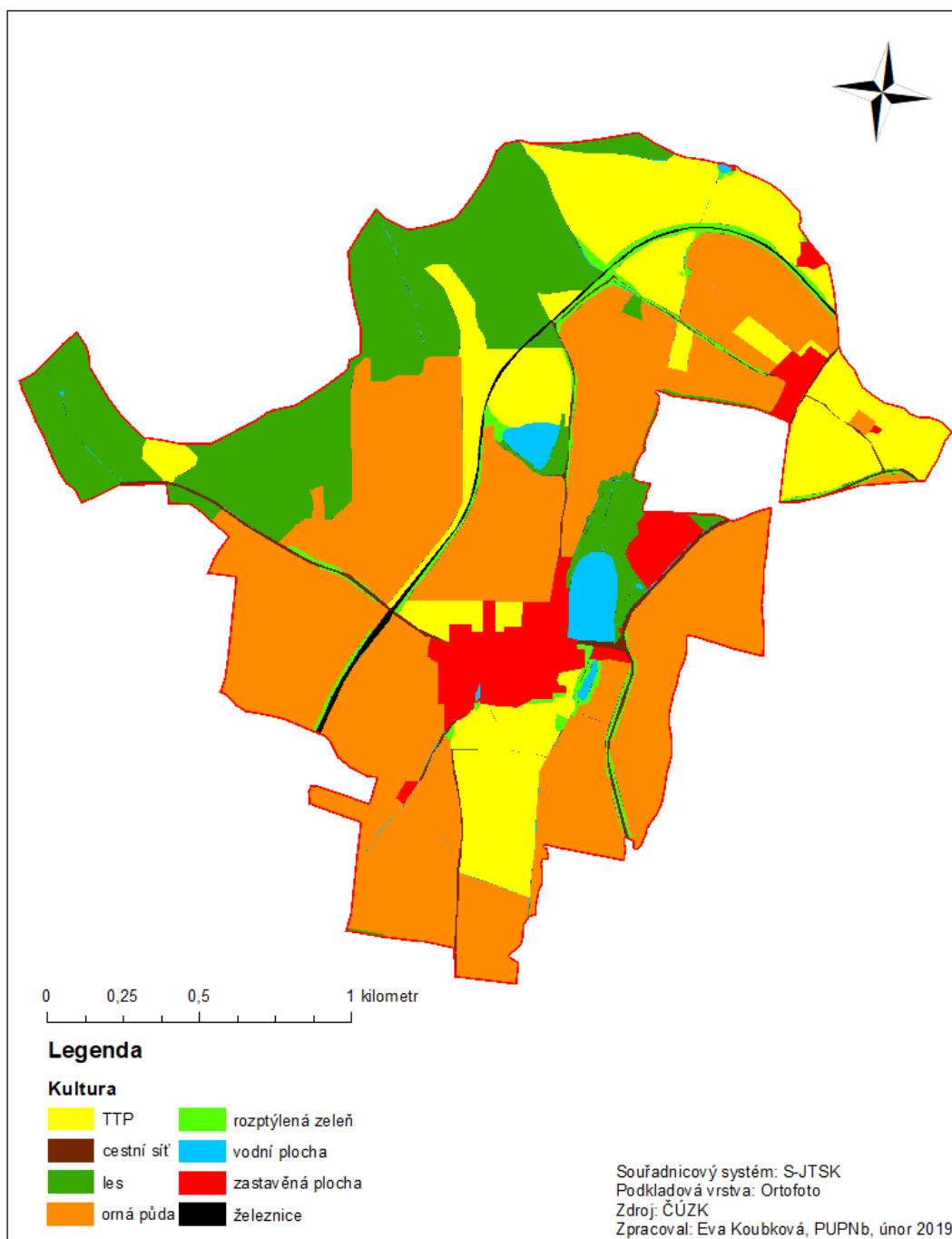
Tabulka č. 21: Land use v katastrálním území Lhota pod Horami

kultura	výměra v m²	zastoupení v %
cestní síť	47476	1,24
les	784658	20,48
orná půda	1833283	47,85
rozptýlená zeleň	88799	2,32
TTP	762951	19,91
vodní plocha	76239	1,99
zastavěná plocha	213074	5,56
železnice	25055	0,65

(vlastní zpracování)

Obrázek č. 21: Land use v katastrálním území Lhota pod Horami

Land use

Chráněná území

Do řešeného katastrálního území nezasahují žádná chráněná území.

Ekologická stabilita

• Koeficient ekologické stability

Koeficient ekologické stability se definuje jako podíl výměry ekologicky významných ploch k výměře ploch s nízkou ekologickou stabilitou v daném území.

$$KES = \frac{\text{lesní půda} + \text{louky} + \text{pastviny} + \text{zahrady} + \text{ovocné sady} + \text{vinice} + \text{rybníky} + \text{ostatní vodní plochy}}{\text{zastavěné plochy} + \text{orná půda} + \text{chmelnice}}$$

$$KES = \frac{1712646,066}{2118887,375} = 0,808$$

Z uvedeného výpočtu vyplývá, že řešené katastrální území patří mezi vysoce využívané území. Je využíváno především pro zemědělskou výrobu. Je ekologicky labilní.

• Stupeň ekologické stability

$$SES = \frac{\sum SES_i * F_i}{\sum F} = 2,044$$

SES_i – stupeň významnosti prvku,

F_i – plocha prvku,

F – celková plocha území.

Význam stupně ekologické stability je v řešeném území malý.

Územní systém ekologické stability

Tabulka č. 22: Lokální biocentra v katastrálním území Lhota pod Horami

značka	název	popis	výměra
LBC1 funkční	Rozovy	<p>Kultury: TTP, vodní plocha</p> <p>Další: Součástí je část Bílého potoka a bezejmenná vodní plocha. V LBC1 se nachází jeden rekreační objekt. Zbytek plochy je vyplněn TTP.</p> <p>Zeleň: VJ, VK, BB, OL, TO, JAK, SP, DOUT, BOČ, BOL, MO, ZV</p> 	5,20 ha
LBC2 funkční	Dolní Lhotský rybník	<p>Kultury: orná půda, les, vodní plocha</p> <p>Další: Součástí je i část Bílého potoka a část Dolního Lhotského rybníka. Část biocentra patří do k. ú. Temelín.</p> <p>Zeleň: VK, VJ, OL, TO, DL, SO, JAD, TP, JEP, BEČ, SZ, BOL</p> 	5,73 ha (v k. ú.)

(ÚP obce Temelín, vlastní zpracování)

Tabulka č. 23: Lokální biokoridory v katastrálním území Lhota pod Horami

značka	název	popis	délka/šířka
LBK1 funkční	Bílý potok I	<p>Kultury: orná půda, TTP, vodní plocha</p> <p>Další: Biokoridor vede podél Bílého potoka.</p> <p>Zeleň: OL, VK, VJ, TO, BB, DL, RŮŠ</p> 	302 m/25 m
LBK1 nefunkční (návrh)		<p>Kultury: orná půda, TTP, vodní plocha</p> <p>Další: Biokoridor vede podél Bílého potoka.</p> <p>Zeleň: OL, VK, VJ, TO, BB, DL</p>	227 m/25 m
LBK2 funkční	Bílý potok II	<p>Kultury: les, vodní plocha, TTP, orná půda</p> <p>Další: Součástí je velká část Dolního Lhotského rybníka a část Bílého potoka.</p> <p>Zeleň: VK, VJ, TP, DL, TO, BB, OL, JEP, SO, LO, JÍM, BEČ, RŮŠ, SZ</p> 	794 m/ 226 m
LBK2 nefunkční (návrh)		<p>Kultury: TTP, orná půda, vodní plocha</p> <p>Další: Biokoridor vede okolo Bílého potoka a končí mimo řešené katastrální území v katastrálním území Chvalešovice</p> <p>Zeleň: DL, TO, OL, BB, BEČ</p>	499 m (v k. ú.)/53 m

LBK3 nefunkční	Pod Rozovy	Kultury: TTP (pastvina) Další: V současnosti vede biokoridor přes pastvinu pro skot. Končí v katastrálním území Temelín. Zeleň: žádné stromy a keře zde nerostou (platí pro řešené katastrální území)	181 m (v k. ú.)/44 m
-------------------	---------------	--	-------------------------

(ÚP obce Temelín, vlastní zpracování)

Tabulka č. 24: Interakční prvky v katastrálním území Lhota pod Horami

značka	název	popis	výměra
IP1	Planovy	Kultury: orná půda, TTP, vodní plocha Další: Prvek vede podél polní cesty VPC4. Zeleň: VJ, TO, DL, OL, BB, TP, BOL, JAD, BEČ 	0,54 ha
IP2	Horní Lhotský rybník	Kultury: les, TTP, vodní plocha Další: Prvek zahrnuje Horní Lhotský rybník. Zeleň: DL, TP, TO, VJ, VK, SO, BB, JAK, JEP, LÍM, OL, LO, TA, TB, BUL, BOL, SZ, KAS, OK, BEČ 	6,7 ha

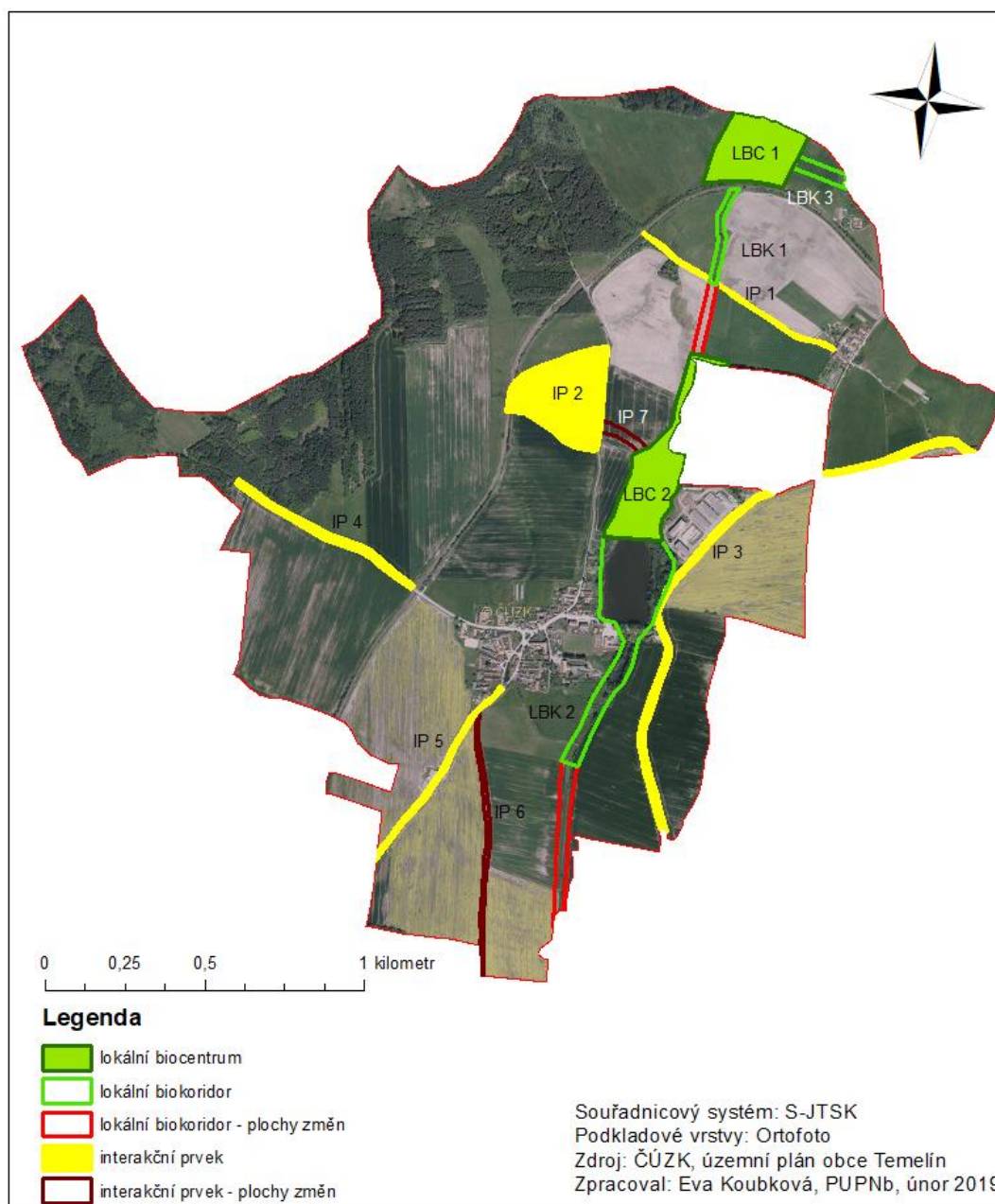
IP3	Na jitře	<p>Kultury: orná půda, TTP</p> <p>Další: Prvek vede podél silnice III/1415, u autobusové zastávky ve Lhotě pod Horami pokračuje podél silnice III/1417. Zasahuje do katastrálních území Temelín a Sedlec.</p> <p>Zeleň: JAD, HRO, JAK, JAM, LÍM, JAZ, HAO, JEP, BB, TO, DL, VOB, TP, TČ, BOL, BOČ</p> 	3,20 ha (v k. ú.)
IP4	U zastávky	<p>Kultury: orná půda, TTP, les</p> <p>Další: Prvek vede podél silnice III/1415 ve směru od vlakové zastávky ve Lhotě pod Horami až k nedalekému lesu.</p> <p>Zeleň: DL, JAM, JAK, JAZ, LÍM, HAO, BOL, VOB, TP, B, TO</p> 	1,30 ha

IP5	U Lhoty	<p>Kultury: TTP, orná půda, vodní plocha</p> <p>Další: Prvek vede podél MK2 a VPC7. Končí v katastrálním území Chvalešovice.</p> <p>Zeleň: JAZ,VJ, VK, DL, TO, RŮŠ, SZ</p> 	0,83 ha (v k. ú.)
IP6 plochy změn	K Cihelně	<p>Kultury: orná půda, TTP</p> <p>Další: Vede podél VPC6 a pokračuje do katastrálního území Chvalešovice.</p> <p>Zeleň: SZ, JAD, BEČ, RŮŠ</p> 	0,92 ha (v k. ú.)
IP7 plochy změn	Pod rybníkem	<p>Kultury: orná půda</p> <p>Další: Prvek vede pouze přes ornou půdu.</p> <p>Zeleň: žádné stromy a keře zde nerostou</p>	0,46 ha

(ÚP obce Temelín, vlastní zpracování)

Obrázek č. 22: Mapa územního systému ekologické stability

Mapa ÚSES

6.4 Shrnutí

Při průzkumových pracích bylo zjištěno vše podstatné o katastrálním území Lhota pod Horami. Řešené území spadá dle Quitta (1971) do klimatické oblasti MT10 a MT11, což je oblast mírně teplá. Průměrná teplota vzduchu v oblasti se pohybuje okolo 7,3 °C. Roční úhrn srážek činí přibližně 596 mm. V území převládá západní a jihozápadní proudění větru. Dle Langova dešťového faktoru se jedná o oblast humidní. Po výpočtu Minářovy vláhové jistoty bylo zjištěno, že se jedná o oblast mírně vlhkou.

Zájmové katastrální území Lhota pod Horami náleží k povodí Labe. Nejvýznamnějším tokem v území je Bílý potok, do kterého se vlévá většina bezejmenných vodotečí v katastrálním území.

Katastrální území Lhota pod Horami spadá dle Němce (2001) do výrobní oblasti B1, jedná se tedy o bramborářskou oblast. Největším hospodařícím subjektem v území je Zemědělské družstvo Krč. V území nalezneme lesy smíšené, kde svým výskytem mírně převažují jehličnaté stromy.

Územím prochází dvě silnice III. třídy, které jsou v dobrém stavu. Naopak místní komunikace v obci Lhota pod Horami vykazují zhoršený stav. Především u místní komunikace MK5 by bylo vhodné zvážit opravu povrchu. Místní komunikace MK6 vedoucí okolo obce Pláňovy je ve velmi dobrém stavu.

Katastrální území Lhota pod Horami není ohroženo větrnou erozí. Vodní eroze se v území vyskytuje jen v malé a přípustné míře. Z kultur převažuje v území orná půda, která tvoří téměř polovinu výměry katastrálního území. Dále se zde častěji vyskytuje les a trvalé travní porosty. Jelikož je území využíváno především pro zemědělskou výrobu, jedná se o území ekologicky labilní. Význam stupně ekologické stability je malý. V území nalezneme 2 lokální biocentra, 3 lokální biokoridory a 7 interakčních prvků. Část z nich neplní svou funkci, jelikož jejich plochu tvoří orná půda či pastvina.

7 Závěr

Cílem bakalářské práce bylo komplexní zhodnocení katastrálního území Lhota pod Horami. Toto zhodnocení je vhodným podkladem pro případnou komplexní pozemkovou úpravu, která by byla v území zahájena.

První část práce je tvořena literární rešerší. Zde jsou uvedeny důležité informace o pozemkových úpravách. Jedná se například o historii pozemkových úprav, jejich definici, formy, postup při pozemkových úpravách či například o výsledky pozemkových úprav. Dále jsou v rešerši zmíněny informace o účastnících, obvodu pozemkových úprav, úvodním jednání, sboru zástupců, podrobném průzkumu terénu, soupisu nároků, plánu společných zařízení, návrhu nového uspořádání pozemků a pozemkových úpravách ve vybraných zemích světa.

Pro zpracování praktické části práce bylo potřeba provést v katastrálním území Lhota pod Horami adekvátní průzkumové práce a získat potřebné podklady. Při provádění průzkumu bylo postupováno v souladu s metodickým návodem zpracovaným doc. Dr. Ing. Petrem Doležalem a kolektivem z roku 2017. Během průzkumu byla pořizována vlastní fotodokumentace.

Díky znalostem získaným při průzkumu jsem zpracovala několik map, které jsou součástí práce. Mapy jsou zaměřeny například na geomorfologii, bonitované půdně ekologické jednotky, geologii, hydrologii, cestní síť, územní systém ekologické stability, technickou infrastrukturu a další.

Při vyhodnocení získaných poznatků o území bylo zjištěno, že území není zásadně ohroženo vodní ani větrnou erozí. Ovšem katastrální území Lhota pod Horami není krajinou ekologicky stabilní. V území svým výskytem převažuje z kultur orná půda, která tvoří téměř 48 % území. Nejedná se o zásadní problém, jelikož řešené katastrální území je pro zemědělskou výrobu vhodné, a to především z důvodu nízké sklonitosti terénu.

Dle mého názoru by bylo vhodné provést doplnění a revitalizaci vegetačních prvků v území. To by napomohlo k celkovému zvýšení hodnotnosti krajiny. Především u skladebných prvků územního systému ekologické stability, které vedou přes ornou půdu, by bylo žádoucí provést vhodnou výsadbu.

Seznam použitých zkratek dřevin

zkratka	český název	vědecký název
BEČ	bez černý	<i>Sambucus nigra</i>
BOČ	borovice černá	<i>Pinus nigra</i>
BOL	borovice lesní	<i>Pinus sylvestris</i>
BB	bříza bělokorá	<i>Betula pendula</i>
BUL	buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>
DOUT	douglaska tisolistá	<i>Pseudotsuga menziesii</i>
DL	dub letní	<i>Quercus robur</i>
HAO	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>
HRO	hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>
JAD	jabloň domácí	<i>Malus domestica</i>
JAZ	jasan ztepilý	<i>Fraxinus excelsior</i>
JAK	javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>
JAM	javor mléč	<i>Acer platanoides</i>
JEP	jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i>
JÍM	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>
KAS	kaštanovník setý	<i>Castanea sativa</i>
LÍM	lípa malolistá	<i>Tilia cordata</i>
LO	líška obecná	<i>Corylus avellana</i>
MO	modřín opadavý	<i>Larix decidua</i>
OL	olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>
OK	ořešák královský	<i>Juglans regia</i>
RŮŠ	růže šípková	<i>Rosa canina</i>
SP	smrk pichlavý	<i>Picea pungens</i>
SZ	smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>
SO	střemcha obecná	<i>Prunus padus</i>
TB	topol bílý	<i>Populus alba</i>
TČ	topol černý	<i>Populus nigra</i>
TO	topol osika	<i>Populus tremula</i>
TA	trnovník akát	<i>Robinia pseudoacacia</i>
TP	třešeň ptačí	<i>Prunus avium</i>
VOB	višeň obecná	<i>Prunus cerasus</i>
VJ	vrba jíva	<i>Salix caprea</i>

VK	vrba křehká	<i>Salix fragilis</i>
ZV	zerav východní	<i>Thuja orientalis</i>

Seznam použitých zkratk

BPEJ – Bonitovaná půdně ekologická jednotka

HPC – Hlavní polní cesta

IP – Interakční prvek

JZD – Jednotné zemědělské družstvo

KES – Koeficient ekologické stability

KoPÚ – Komplexní pozemková úprava

k. ú. – Katastrální území

LBC – Lokální biocentrum

LBK – Lokální biokoridor

LDF – Langův dešťový faktor

MK – Místní komunikace

MVJ – Minářova vláhová jistota

ObPÚ – Obvod pozemkové úpravy

PSZ – Plán společných zařízení

SES – Stupeň ekologické stability

TTP – Trvalý travní porost

ÚSES – Územní systém ekologické stability

VPC – Vedlejší polní cesta

VT – Vodní tok

ZPF – Zemědělský půdní fond

8 Zdroje

8.1 Seznam použité literatury

- 1) BURIAN, Zdeněk, VÁCHAL, Jan, Jan NĚMEC a Jiří HLADÍK, ed., 2011. *Pozemkové úpravy*. 1. Praha: Consult, 207 s. ISBN 80-903482-8-9.
- 2) CABLÍK, Jan a Karel JÚVA, 1963. *Protierozní ochrana půdy*. 2., přepracované a rozšířené vydání. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 324 s. Rostlinná výroba (Státní zemědělské nakladatelství).
- 3) CULEK, Martin, Vít GRULICH, Zdeněk LAŠŤŮVKA a Jan DIVÍŠEK, 2013. *Biogeografické regiony České republiky*. Brno: Masarykova univerzita, 447 s. ISBN 978-80-210-6693-9.
- 4) DOLEŽAL, Petr, Milan PAVLÍK, Luděk STRÍTECKÝ, Miroslav DUMBROVSKÝ a Jaroslav MARTÉNEK, 2017. *Metodický návod k provádění pozemkových úprav (aktualizovaná verze k 1. 7. 2017)*. Praha: Ministerstvo zemědělství ČR, 136 s.
- 5) DUMBROVSKÝ, Miroslav, 2005. *Příspěvek k řešení vodního hospodářství krajiny v pozemkových úpravách: The contribution for solving the landscape water management in the process of land consolidation : zkrácená verze habilitační práce*. Brno: VUTIUM, 44 s. ISBN 80-214-3082-6.
- 6) FJELLSTAD, Wendy a Wenche DRAMSTAD, 1999. Patterns of change in two contrasting Norwegian agricultural landscapes. *Landscape and Urban Planning*. **45**.(4), 177-191.
- 7) FRY, Gary a Ingrid SARLÖV-HERLIN, 1997. The ecological and amenity functions of woodland edges in the agricultural landscape a basis for desing and management. *Landscape Urban Plann.* (37), 45-55.

- 8) FUČÍK, Petr, KVÍTEK, Tomáš, ed., 2008. *Identifikace kritických zdrojových lokalit plošného zemědělského znečištění - standardizovaný podklad pro projektování komplexních pozemkových úprav: metodika*. Praha: Vyzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, 34 s. ISBN 978-80-904027-3-7.
- 9) HINDMARCH, Colin a Mike PIENKOWSKI, 1997. *Land management: the hidden costs*. London: British Ecological Society, 65 s. ISBN 0-632-05652-5.
- 10) HUNZIKER, Marcel, 1995. The spontaneous reforestation in abandoned agricultural lands: Perception and aesthetic assessment by locals and tourists. *Landscape Urban Plann.* (31), 399-410.
- 11) IHSE, Margareta, 1995. Swedish agricultural landscapes: Patterns and changes during the last 50 years. *Landscape Urban Plann.* (31), 21-37.
- 12) JANEČEK, Miloslav, 2012. *Ochrana zemědělské půdy před erozí: metodika*. Praha: Powerprint, 113 s. ISBN 978-80-87415-42-9.
- 13) JŮVA, Karel, 1978. *Pozemkové úpravy*. Praha: SZN, 255 s.
- 14) KONEČNÁ, Jana a Dagmar STEJSKALOVÁ, 2014. *Multikriteriální hodnocení protierozních a vodohospodářských zařízení v pozemkových úpravách: certifikovaná metodika: výstup projektu QI92A012 Hodnocení realizací protierozních a vodohospodářských zařízení v KPÚ z pohledu ochrany a tvorby zemědělské krajiny*. Brno: Vyzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, 52 s. ISBN 978-80-87361-25-2.
- 15) KOVÁŘ, Pavel, 2012. *Ekosystémová a krajinná ekologie*. Vyd. 2., přeprac. a dopl. Praha: Karolinum, 166 s. ISBN 978-80-246-2044-2.

- 16) KYSELKA, Igor, Jana HURNÍKOVÁ a Naděžda ROZMANOVÁ, 2011. *Koordinace územních plánů a pozemkových úprav: metodický návod*. Brno: ÚÚR, 61 s. ISBN 978-80-87361-07-8.
- 17) KYSELKA, Igor, Milada CHROBOCZKOVÁ, Alena NAVRÁTILOVÁ, Jaroslav TUŠER, Jana KONEČNÁ, Jana PODHRÁZSKÁ, Michal POCHOP a Jiří HLADÍK, 2015. *Koordinace územních plánů a pozemkových úprav: metodický návod*. 2. aktualizované vydání. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky, 36 s. ISBN 978-80-87361-43-6.
- 18) LÖW, Jiří, 1995. *Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability: metodika pro zpracování dokumentace*. Brno: Doplněk, 122 s. ISBN 80-85765-55-1.
- 19) MAIER, Karel, 2012. *Udržitelný rozvoj území*. Praha: Grada, 253 s. ISBN 978-80-247-4198-7.
- 20) MARŠÍKOVÁ, Magdalena a Zbyněk MARŠÍK, 2007. *Dějiny zeměměřictví a pozemkových úprav v Čechách a na Moravě v kontextu světového vývoje*. Praha: Libri, 182 s. ISBN 978-80-7277-318-3.
- 21) MAZÍN, Václav, Jan VÁCHAL a Tomáš KVÍTEK, 2007. *Postupy a činnosti při projektování pozemkových úprav*. Praha: Českomoravská komora pozemkových úprav, Středočeská pobočka, 192 s. ISBN 978-80-7394-003-4.
- 22) MEZERA, Alois, 1979. *Tvorba a ochrana krajiny*. Praha: SZN, 467 s. Lesnictví, myslivost a vodní hospodářství.
- 23) MÍCHAL, Igor, 1992. *Ekologická stabilita*. Brno: Veronica, 243 s.

- 24) MÍCHAL, Igor, 1985. *Ekologický generel ČSR*. Brno: Geografický ústav ČSAV, 102 s.
- 25) NĚMEC, Jiří, 2001. *Bonitace a oceňování zemědělské půdy České republiky*. Praha: Výzkumný ústav zemědělské ekonomiky, 257 s. ISBN 80-85898-90-X.
- 26) PASÁK, Vlastimil, 1983. *Ochrana zemědělské půdy před erozí*. Praha: Ústav vědeckotechnických informací pro zemědělství, 77 s.
- 27) PODHRÁZSKÁ, Jana, 2006. *Projektování pozemkových úprav*. V Brně: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 215 s. ISBN 80-7375-011-2.
- 28) PODHRÁZSKÁ, Jana, 2009. *Návrh a hodnocení účinnosti systému komplexních opatření v pozemkových úpravách pro snížení škodlivých účinků povrchového odtoku: metodický návod*. Praha: VÚMOP, 96 s. ISBN 978-80-904027-7-5.
- 29) PODZIMKOVÁ, Jarmila, 1994. *Historické mapy obcí a pozemkové úpravy v českých zemích*. Praha: Ministerstvo zemědělství ČR, 74 s. Obnova venkova.
- 30) PRUDKÝ, Jan, 1996. *Inženýrské problémy vodního hospodářství v komplexních pozemkových úpravách: sborník referátů z 1. odborného semináře 11. dubna 1996*. Neuměřice: Centrum pro zemědělské soustavy, 74 s.
- 31) QUITT, Evžen, 1971. *Klimatické oblasti Československa*. 1. Brno: Geografický ústav ČSAV, 73 s.

- 32) REINÖHLOVÁ, Eva, Marta SEVEROVÁ a Jan PRUDKÝ, 1998. *Pozemkové úpravy a obnova vesnice v Bavorsku ve srovnání s Českou republikou*. Brno: Ústav územního rozvoje, 63 s. Program obnovy vesnice.
- 33) RYBÁRSKY, Ivan, František ŠVEHLA a Erich GEISSÉ, 1991. *Pozemkové úpravy*. Bratislava: Alfa, 357 s. ISBN 80-05-00873-2.
- 34) SKLENIČKA, Petr, 2003. *Základy krajinného plánování*. Vyd. 2. Praha: Naděžda Skleničková, 321 s. ISBN 80-903206-1-9.
- 35) SOBÍŠEK, Bořivoj, 1993. *Meteorologický slovník výkladový terminologický: s cizojazyčnými názvy hesel ve slovenštině, angličtině, němčině, francouzštině a ruštině*. Praha: Academia, 594 s. ISBN 80-85368-45-5.
- 36) ŠARAPATKA, Bořivoj, 2014. *Pedologie a ochrana půdy*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 232 s. ISBN 978-80-244-3736-1.
- 37) ŠVEHLA, František a Miloslav VAŇOUS, 1995. *Pozemkové úpravy*. Praha: České vysoké učení technické, 146 s. ISBN 80-01-01277-8.
- 38) TOLASZ, Radim, 2007. *Atlas podnebí Česka: Climate atlas of Czechia*. Praha: Český hydrometeorologický ústav, 255 s. ISBN 978-80-86690-26-1.
- 39) UHLÍŘOVÁ, Jana a Václav MAZÍN, 2005. *Metodika studie širších územních vazeb ochrany půdy a vody v komplexních pozemkových úpravách*. Praha: Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, 31 s. ISBN 80-239-4845-8.
- 40) VLASÁK, Josef a Kateřina BARTOŠKOVÁ, 2007. *Pozemkové úpravy*. Praha: Nakladatelství ČVUT, 168 s. ISBN 978-80-01-03609-9.

41) WILKOWSKI, Wojciech a Adrianna PULECKA, 2002. Landscape Aspects in Land Consolidation Procedures in Poland. *International Congress Washington*. Washington, **XXII**, 19-26.

42) ZÍTEK, Josef, 1961. *Podnebí Československé socialistické republiky: tabulky*. Praha: Hydrometeorologický ústav, 379 s.

8.2 Seznam použitých zákonů a vyhlášek

Zákon č. 114/1992 Sb. - Zákon České národní rady o ochraně přírody a krajiny

Zákon č. 334/1992 Sb. - Zákon České národní rady o ochraně zemědělského půdního fondu

Zákon č. 13/1997 Sb. - Zákon o pozemních komunikacích

Zákon č. 254/2001 Sb. - Zákon o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

Zákon č. 139/2002 Sb. - Zákon o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 395/1992 Sb. - Vyhláška ministerstva životního prostředí České republiky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

8.3 Seznam použitých internetových zdrojů

- 1) *ArcGIS Online* [online], [cit. 2019-02-10]. Dostupné z: <http://www.arcgis.com/home/webmap/viewer.html?url=http%3A%2F%2Fgis.nature.cz%2Farcgis%2Frest%2Fservices%2FPrirodniPomery%2FKlima%2FMapServer&source=sd>
- 2) *Centrální evidence vodních toků (CEVT)* [online], [cit. 2019-02-13]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/voda/aplikace/cevt.html>
- 3) *Česká geologická služba* [online], [cit. 2019-02-15]. Dostupné z: <http://www.geology.cz/extranet/mapy/mapy-online/wms>
- 4) *Česká informační agentura životního prostředí (CENIA)* [online], [cit. 2019-02-16]. Dostupné z: <https://geoportal.gov.cz/web/guest/map?q=cenia>
- 5) *Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ)* [online], [cit. 2019-02-13]. Dostupné z: <http://portal.chmi.cz>
- 6) *Český úřad zeměměřický a katastrální (ČÚZK)* [online], [cit. 2019-02-25]. Dostupné z: <https://www.cuzk.cz/>
- 7) *Geoportál Jihočeského kraje* [online], [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/gs/uzemni-plany-a-dalsi-nastroje-uzemniho-planovani/>

- 8) *Geoportál silniční a dálniční sítě ČR* [online], [cit. 2019-02-17].
Dostupné z: <https://geoportal.rsd.cz/webappbuilder/apps/7/>

- 9) *Národní inventarizace kontaminovaných míst* [online], [cit. 2019-02-17]. Dostupné z: <https://kontaminace.cenia.cz/>

- 10) *Obec Temelín* [online], [cit. 2019-02-02]. Dostupné z: www.obectemelin.cz

- 11) *Portál eAGRI - resortní portál Ministerstva zemědělství* [online], [cit. 2019-02-15]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/>

- 12) *Veřejný registr půdy (LPIS)* [online], [cit. 2019-02-23]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/>

- 13) *Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy* [online], [cit. 2019-02-15].
Dostupné z: <https://www.vumop.cz/>

9 Seznam obrázků a tabulek

9.1 Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Katastrální území Lhota pod Horami.....	25
Obrázek č. 2: Administrativní členění.....	27
Obrázek č. 3: Klimatická oblast v území.....	38
Obrázek č. 4: Geomorfologie území.....	43
Obrázek č. 5: Geologická mapa území.....	44
Obrázek č. 6: Mapa BPEJ v katastrálním území Lhota pod Horami.....	45
Obrázek č. 7: Kravín Lhota pod Horami	49
Obrázek č. 8: Chátrající vepřín	50
Obrázek č. 9: Pastviny v katastrálním území Lhota pod Horami.....	50
Obrázek č. 10: Vyoraný odpad ze zavezené skládky.....	51
Obrázek č. 11: Lokace zaniklé skládky domovního odpadu	52
Obrázek č. 12: Centrální čistírna odpadních vod v obci Lhota pod Horami.....	53
Obrázek č. 13: Technická infrastruktura v katastrálním území Lhota pod Horami ...	54
Obrázek č. 14: Místa s možnou výstavbou	55
Obrázek č. 15: Cestní síť v katastrálním území Lhota pod Horami	61
Obrázek č. 16: Ohrožení katastrálního území Lhota pod Horami větrnou erozí.....	63
Obrázek č. 17: Míra erozního ohrožení v katastrálním území Lhota pod Horami.....	64
Obrázek č. 18: Bílý potok.....	65
Obrázek č. 19: Hydrologické poměry v katastrálním území Lhota pod Horami	69
Obrázek č. 20: Kritické body.....	70
Obrázek č. 21: Land use v katastrálním území Lhota pod Horami	72
Obrázek č. 22: Mapa územního systému ekologické stability.....	79
Obrázek č. 23: Letecký pohled na obec Lhota pod Horami.....	96
Obrázek č. 24: Návesní kaple Panny Marie ve Lhotě pod Horami.....	96
Obrázek č. 25: Hospoda pod hrází ve Lhotě pod Horami.....	97
Obrázek č. 26: Autobusová zastávka ve Lhotě pod Horami	97
Obrázek č. 27: Autobusová zastávka pro obec Pláňovy.....	98
Obrázek č. 28: Vlaková zastávka v obci Lhota pod Horami	98
Obrázek č. 29: Nefunkční odvodnění v řešeném katastrálním území	99
Obrázek č. 30: Nefunkční odvodnění s nebezpečím úrazu.....	99
Obrázek č. 31: Zaplavená vedlejší polní cesta (VPC7) při tání sněhu	100

9.2 Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Rozdělení oblasti dle LDF	31
Tabulka č. 2: Rozdělení oblasti dle MVJ	32
Tabulka č. 3: Přípustná ztráta půdy.....	34
Tabulka č. 4: Přípustná ztráta půdy.....	36
Tabulka č. 5: Význam stupně ekologické stability.....	37
Tabulka č. 6: Charakteristika klimatických oblastí MT10 a MT11.....	39
Tabulka č. 7: Průměrný úhrn srážek (mm) v jednotlivých měsících.....	39
Tabulka č. 8: Průměrná teplota vzduchu (°C) v jednotlivých měsících.....	40
Tabulka č. 9: Průměrná četnost směrů větru v létě (%).....	40
Tabulka č. 10: Průměrná četnost směrů větru v zimě (%).....	40
Tabulka č. 11: Průměrná četnost směrů větru v roce (%)	40
Tabulka č. 12: Fenologické poměry	41
Tabulka č. 13: Hydrologické pořadí IV. řádu.....	41
Tabulka č. 14: Výčet toků v katastrálním území Lhota pod Horami	42
Tabulka č. 15: Geomorfologické systematické členění	42
Tabulka č. 16: Popis HPJ nacházejících se v řešeném katastrálním území	46
Tabulka č. 17: Přehled a popis BPEJ v katastrálním území Lhota pod Horami.....	47
Tabulka č. 18: Osevní postup pro katastrální území Lhota pod Horami	49
Tabulka č. 19: Přehled a popis cestní sítě	56
Tabulka č. 20: Biogeografická charakteristika	71
Tabulka č. 21: Land use v katastrálním území Lhota pod Horami	71
Tabulka č. 22: Lokální biocentra v katastrálním území Lhota pod Horami	74
Tabulka č. 23: Lokální biokoridory v katastrálním území Lhota pod Horami	75
Tabulka č. 24: Interakční prvky v katastrálním území Lhota pod Horami	76

10 Přílohy

Obrázek č. 23: Letecký pohled na obec Lhota pod Horami

(foto vlastní)

Obrázek č. 24: Návesní kaple Panny Marie ve Lhotě pod Horami

(foto vlastní)

Obrázek č. 25: Hospoda pod hrází ve Lhotě pod Horami

(foto vlastní)

Obrázek č. 26: Autobusová zastávka ve Lhotě pod Horami

(foto vlastní)

Obrázek č. 27: Autobusová zastávka pro obec Pláňovy

(foto vlastní)

Obrázek č. 28: Vlaková zastávka v obci Lhota pod Horami

(foto vlastní)

Obrázek č. 29: Nefunkční odvodnění v řešeném katastrálním území

(foto vlastní)

Obrázek č. 30: Nefunkční odvodnění s nebezpečím úrazu

(foto vlastní)

Obrázek č. 31: Zaplavená vedlejší polní cesta (VPC7) při tání sněhu

(foto vlastní)